

UOHSX00GAMXP

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0176/2022/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-22773/2022/510

Brno 8. 7. 2022

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 19. 4. 2022 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Operátor ICT, a.s., IČO 02795281, se sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha – Holešovice,
- navrhovatel – GOST ELEKTRONIC spol. s r.o., IČO 25037994, se sídlem Husova 249/2, 417 31 Novosedlice, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 26. 4. 2022 JUDr. Petrem Šťovíčkem, Ph.D., advokátem ev. č. ČAK 11605, se sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha – Malá Strana,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při postupu, jehož cílem je uzavření rámcové dohody zadávané v otevřeném řízení „Dodávka a provoz senzorických řešení pro odpadové nádoby“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 15. 2. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 18. 2. 2022 pod ev. č. zakázky Z2022-006808, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 18. 2. 2022 pod ev. č. 2022/S 035-089598, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Správním řízením vedené ve věci návrhu navrhovatele – GOST ELEKTRONIC spol. s r.o., IČO 25037994, se sídlem Husova 249/2, 417 31 Novosedlice – ze dne 19. 4. 2021 **se v části návrhu**, ve které

jmenovaný navrhovatel tvrdí, že „(t)echnická specifikace požadovaného plnění jak v části 1., tak v části 2. je natolik benevolentní, že obě části veřejné zakázky lze potenciálně plnit technologicky totožným zařízením. Tato skutečnost přitom zpochybňuje motivaci zadavatele vedoucí k rozdělení veřejné zakázky na části, neboť zadavatel se zcela reálně může dostat do situace, kdy bude mít uzavřeny dvě rámcové dohody, ze kterých bude moci objednávat pro naplnění jeho potřeb zcela rovnocenná plnění“, **podle § 257 písm. h) zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje, neboť předmětné části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky.**

II.

Návrh navrhovatele – GOST ELEKTRONIC spol. s r.o., IČO 25037994, se sídlem Husova 249/2, 417 31 Novosedlice – ze dne 19. 4. 2021 **se vyjma jeho části**, ve které jmenovaný navrhovatel tvrdí, že „(t)echnická specifikace požadovaného plnění jak v části 1., tak v části 2. je natolik benevolentní, že obě části veřejné zakázky lze potenciálně plnit technologicky totožným zařízením. Tato skutečnost přitom zpochybňuje motivaci zadavatele vedoucí k rozdělení veřejné zakázky na části, neboť zadavatel se zcela reálně může dostat do situace, kdy bude mít uzavřeny dvě rámcové dohody, ze kterých bude moci objednávat pro naplnění jeho potřeb zcela rovnocenná plnění“, **podle § 265 písm. a) zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.**

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Operátor ICT, a.s., IČO 02795281, se sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha – Holešovice (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), postup, jehož cílem je uzavření rámcové dohody zadávané v otevřeném řízení „Dodávka a provoz sensorických řešení pro odpadové nádoby“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 15. 2. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 18. 2. 2022 pod ev. č. zakázky Z2022-006808, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 18. 2. 2022 pod ev. č. 2022/S 035-089598, ve znění pozdějších oprav (dále jen „rámcová dohoda“ či „zadávací řízení“).
2. Předmětem rámcové dohody podle bodu 1. nedatované zadávací dokumentace, ve znění nedatovaného „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 1“, nedatované „Změny/doplnění zadávací dokumentace“ a nedatovaného „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 3“ (dále jen „zadávací dokumentace“) je dodávka sensorických řešení, jejich provoz a další související plnění.
3. Podle bodu 1. zadávací dokumentace je rámcová dohoda rozdělena na 2 části; část 1. „Sensorické řešení Typ I“ rámcové dohody (dále jen „část 1“) a část 2. „Sensorické řešení Typ II“ rámcové dohody (dále jen „část 2“). Předmětem části 1 je dodávka sensorických řešení specifikovaných v Příloze č. 3 „Vzorový návrh smlouvy A“ zadávací dokumentace (dále jen „Příloha č. 3“), jejich provoz a další související plnění. Předmětem části 2 je dodávka sensorických řešení specifikovaných v Příloze č. 4 „Vzorový návrh smlouvy B“ zadávací dokumentace (dále jen „Příloha č. 4“), jejich provoz a další související plnění. Zadavatel v tomto

bodů zadávací dokumentace uvádí: „Zadavatel v souladu s ust. § 101 odst. 2 ZZVZ stanovuje, že dodavatelé mohou podat nabídku bez omezení do obou částí veřejné zakázky, tj. do jedné části veřejné zakázky nebo do dvou částí veřejné zakázky.“

4. Podle bodu 2. zadávací dokumentace je předpokládaná hodnota rámcové dohody stanovena na 59 569 549 Kč bez DPH, přičemž předpokládaná hodnota části 1 činí 32 864 828 Kč bez DPH a části 2 činí 26 704 721 Kč bez DPH.
5. Dle bodu 9. zadávací dokumentace lhůta pro podání nabídek končila dne 25. 3. 2022 v 10:00 hodin.
6. Dne 24. 3. 2022 byly zadavateli doručeny námítky navrhovatele – GOST ELEKTRONIC spol. s r.o., IČO 25037994, se sídlem Husova 249/2, 417 31 Novosedlice, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 26. 4. 2022 JUDr. Petrem Šťovíčkem, Ph.D., advokátem ev. č. ČAK 11605, se sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha – Malá Strana (dále jen „navrhovatel“) – z téhož dne (dále jen „námítky“).
7. Námítky zadavatel rozhodnutím o námítkách doručeným navrhovateli dne 7. 4. 2022 (dále jen „rozhodnutí o námítkách“) odmítl.
8. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval vyřízení svých námitek za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 19. 4. 2022 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „návrh“), kterým brojí proti zadávacím podmínkám a dále namítá, že rozhodnutí o námítkách je nepřezkoumatelné.

Obsah návrhu ze dne 19. 4. 2022

9. Navrhovatel v návrhu předně odmítá tvrzení zadavatele uvedené v rozhodnutí o námítkách, že námítky nebyly podány oprávněnou osobou podle § 241 zákona, a též namítá, že rozhodnutí o námítkách je nepřezkoumatelné. Navrhovatel primárně brojí proti zadávacím podmínkám rámcové dohody, když namítá, že (1) zadavatel v části 1 a části 2 poptává shodný předmět rámcové dohody k naplnění identické potřeby zadavatele a zadavatel v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 nestanovuje žádný minimální ani orientační rozsah plnění; (2) zadavatelem stanovená kritéria hodnocení mohou vést ke spekulativnímu jednání dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny; (3) připojení senzorických řešení do dvou komunikačních sítí postrádá opodstatnění a nabídka těchto senzorických řešení je značně omezena; (4) zadavatel v zadávací dokumentaci nezohlednil § 6 odst. 4 zákona.
10. K tvrzení zadavatele uvedenému v rozhodnutí o námítkách, že námítky nebyly podány osobou oprávněnou ve smyslu § 241 zákona, neboť dle zadavatele nemohla navrhovateli, který dle něj není schopen dodat senzorická řešení využívající IoT¹ síť k zajištění sběru dat, a který dle něj není schopen taková senzorická zařízení provozovat, stanovením namítaných zadávacích podmínek vzniknout újma, navrhovatel sděluje, že zadavatel toto své tvrzení nijak neodůvodnil a nepodložil, pročež ho považuje za spekulativní a nepřezkoumatelné. Navrhovatel k tomu odkazuje na rozhodovací praxi Úřadu a tvrdí, že naplňuje definici stěžovatele pro podání námitek, jelikož je „obchodní korporací s více jak 20letou praxí ve vyvíjení a dodávání různých řídicích a telematických komponentů“ a dále dodává, že „nelze

---

¹ Pozn. Úřadu: Anglicky Internet of Things (internet věcí).

odhlížet ani od možnosti, že navrhovatel sám by podal společnou nabídku či využil poddodavatele“.

11. Návrhem navrhovatel dále brojí proti rozhodnutí o námitkách, které označuje za nepřezkoumatelné, neboť má konkrétně za to, že:
  - se zadavatel vůbec nevyjádřil k argumentaci, v níž navrhovatel namítá, že stanovená kritéria hodnocení mohou vést ke spekulativnímu jednání dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek, resp., že dodavatelé mohou nadhodnotit ceny v nejpravděpodobnějších rozmezích dodávek senzorů a naopak absurdně snížit nabídkovou cenu v počtech, kde je pravděpodobnost jednotlivých objednávek velmi nízká;
  - odůvodnění zadavatele, jímž odmítá námitku, že v části 1 a části 2 poptává shodný předmět rámcové dohody k naplnění identické potřeby zadavatele;
  - odůvodnění zadavatele nevyvrací námitku, v níž brojí proti požadavku na připojení senzorického řešení min. do dvou komunikačních sítí, a kterou považuje za nedůvodně omezující hospodářskou soutěž.
12. V další části návrhu navrhovatel brojí proti zadávacím podmínkám. Dle navrhovatele zadavatel v části 1 a části 2 *„poptává dvě zdánlivě různá technologicky odlišná řešení, která však mají uspokojit zcela identickou potřebu zadavatele ve smyslu zajištění monitoringu naplnění odpadových nádob“*, tj. poptává shodné plnění k naplnění jeho identické (vzájemně zastupitelné) potřeby dvakrát. K tomu navrhovatel uvádí, že technická specifikace požadovaného plnění je v části 1 a části 2 natolik benevolentní, že obě části rámcové dohody lze potenciálně plnit technologicky totožným zařízením. V další argumentaci navrhovatel odkazuje na § 51 odst. 4 zákona a z něj dovozuje, že pokud zadavatel nesmí zahájit nové zadávací řízení před ukončením předchozího s obdobným předmětem, bylo by zcela absurdní, pokud by mohl pro naplnění své potřeby zahájit dvě zadávací řízení zároveň. Navrhovatel dále uvádí, že v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 není stanoven žádný minimální ani orientační rozsah plnění, z čehož usuzuje, že je ponecháno na uvážení (libovůli) zadavatele, na základě které rámcové dohody poptá dílčí plnění, což navrhovatel považuje za skrytou diskriminaci.
13. Navrhovatel dále brojí proti kritériím hodnocení, neboť má za to, že takto stanovená kritéria hodnocení jsou v rozporu s § 114 odst. 2 zákona, jelikož mohou vést ke spekulativnímu jednání dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny, kdy dodavatelé mohou v rámci spekulací nadhodnotit ceny v nejpravděpodobnějších rozmezích dodávek senzorů, a naopak nepřiměřeně snížit nabídkové ceny v těch počtech, kde je pravděpodobnost jednotlivých objednávek velmi nízká. Důsledkem takového jednání dle navrhovatele je, že zadavatel může vybrat nabídku, která není nejvýhodnější, *„naopak při následném plnění (...) budou pro zadavatele jednotlivé dodávky výrazně dražší“*.
14. Navrhovatel dále brojí proti požadavku stanovenému v oddíle „Dodávka senzorických řešení“ část „Obecné požadavky na senzorické řešení“ bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 (dále jen „bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3“), v němž zadavatel požaduje, aby senzorické řešení umožnilo připojení min. do dvou komunikačních sítí, když namítá, že tento požadavek *„není způsobilý vyloučit eventualitu, kdy v řešené oblasti nebude dostatečné pokrytí ani jednou z dodavatelem zvolených komunikačních sítí. (...) má být odpovědností vybraného dodavatele*

zvolit v řešené oblasti síť s vyhovujícím pokrytím, kdy však v takovém případě postrádá požadavek na připojení senzorických řešení do minimálně dvou sítí opodstatnění. Navrhovatel dále tvrdí, že je nabídka senzorických řešení umožňujících připojení do dvou komunikačních sítí značně omezená, a že ke stanovení tohoto požadavku není dán objektivní důvod, což dle něj představuje nedůvodné překážky a omezení hospodářské soutěže.

15. V návrhu navrhovatel též namítá, že zadávací dokumentace nereflektuje § 6 odst. 4 zákona, když zadavatel mohl zohlednit např. náklady životního cyklu senzorických řešení, životnost senzorických řešení, možnosti oprav senzorických řešení či energetickou náročnost provozu senzorických řešení. Dle navrhovatele zadavatel na environmentálně či sociálně odpovědné zadávání bez zřejmého důvodu rezignoval.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

16. Úřad obdržel předmětný návrh dne 19. 4. 2022 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
17. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou zadavatel a navrhovatel.
18. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-13321/2022/511 ze dne 20. 4. 2022, který byl téhož dne doručen zadavateli a dne 22. 4. 2022 navrhovateli.
19. Usnesením č. j. ÚOHS-13611/2022/511 ze dne 22. 4. 2022 stanovil Úřad navrhovateli lhůtu k provedení úkonu, a to sdělení a případně doložení, zda je právně zastoupen ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0176/2022/VZ.
20. Dne 26. 4. 2022 navrhovatel doložil, že je ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0176/2022/VZ právně zastoupen.
21. Dne 29. 4. 2022 bylo Úřadu doručeno nedatované vyjádření zadavatele k návrhu (dále jen „vyjádření k návrhu“) a dále doručena dokumentace o zadávacím řízení.

Vyjádření k návrhu ze dne 29. 4. 2022

22. K tvrzení uvedenému v rozhodnutí o námitkách, v němž zadavatel uvádí, že námitky nebyly podány osobou oprávněnou podle § 241 zákona, zadavatel dodává, že otázka aktivní legitimace nebyla použita jako argument k odmítnutí námitek, nýbrž k „*doložení účelovosti podání námitek subjektem – navrhovatelem, který není schopen (a to ani z části) dodat/poskytnout požadovaný předmět plnění*“.
23. Zadavatel dále odmítá tvrzení navrhovatele, že rozhodnutí o námitkách je v částech, které uvádí navrhovatel v návrhu, nepřezkoumatelné, jelikož má za to, že ke všem stěžejním argumentům uvedeným navrhovatelem v námitkách se dostatečným a podrobným způsobem vyjádřil.
24. K námitce, v níž navrhovatel namítá, že zadavatel v části 1 a části 2 poptává shodný předmět rámcové dohody k naplnění identické potřeby zadavatele, zadavatel sděluje, že předmět části 1 a části 2 není shodný a plně zastupitelný, neboť jsou stanoveny rozdílné požadavky na „*konektivitu a min. přesnost měření hladiny zaplněnosti související s přítomností (resp. nepřítomností v části 2. veřejné zakázky) anti-hlukového systému v odpadové nádobě*“. Dle zadavatele argument „naplnění“ identické potřeby zadavatele, kterým argumentuje

navrhovatel, je ve vztahu k zákonu irelevantní a nic nevyovídá o totožnosti předmětu části 1 a části 2. Zadavatel též odmítá argumentaci navrhovatele vycházející z § 51 odst. 4 zákona, jelikož má za to, že skutkový stav řešený tímto ustanovením zákona v daném případě nenastal. K argumentaci, v níž navrhovatel namítá, že zadavatel v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 nestanovil žádný minimální ani orientační rozsah plnění, zadavatel uvádí, že zákon nestanovuje obligatorní obsahové náležitosti rámcové dohody, tudíž nemohla absence rozsahu plnění v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 vést k porušení zákona. Zadavatel dále sděluje, že „(v) případě, že by se nejednalo o závazek minimálního odběru, na jehož nedodržení je navázána odpovídající sankce, šlo by vždy pouze o nezávaznou deklaraci v ZD o předpokládaném či orientačním rozsahu poptávaného plnění. Orientační rozsah (...) zadavatele k ničemu nezavazuje“. K tomu zadavatel dále dodává, že orientační rozsah plnění je indikován např. předpokládanou hodnotou příslušné části rámcové dohody a procentním podílem jednotlivých položek na celkovém plnění.

25. K námitce, v níž navrhovatel brojí proti kritériím hodnocení, zadavatel uvádí, že postupoval v souladu s § 114 zákona, jelikož kritérii hodnocení jsou určitá rozmezí počtu dodávaných/provozovaných kusů senzorických řešení a váhy těchto kritérií hodnocení zohledňují předpoklad četnosti užití daných rozmezí. Zadavatel dodává, že „dal jasně najevo, že za nejpravděpodobnější považuje jednorázové nákupy od 1 do 2 000 kusů, když tyto položky mají nejvyšší procesní váhu 10 %, a dále považuje zadavatel za nejpravděpodobnější, že bude současně provozovat od 1 001 do 3 500 kusů, když opět těmto kategoriím přiřadil nejvyšší procentní podíl 12 % z celkového hodnocení.“ K navrhovatelem uváděné možnosti stanovit pravidla pro hodnocení nabídek formou spotřebitelského koše pak zadavatel uvádí, že „(s)potřebitelský koš, popř. jiná forma položkového rozpočtu se však používá spíše u plnění obsahujících množství různorodých položek. Váhy jsou v takovém případě dány četností dané položky ve spotřebitelském koši (...)“. K další navrhovatelem uváděné možnosti stanovení pravidel pro hodnocení nabídek, a to hodnocení procentuální slevy, zadavatel sděluje, že dle jeho názoru není v šetřeném případě tento způsob vhodný a vedl by „velmi pravděpodobně k neporovnatelnosti nabídek“. Zadavatel závěrem dodává, že argumentace navrhovatele v tomto námitkovém bodě je založena na předpokladu spekulativního a koordinovaného jednání dodavatele a zadavatele, proti čemuž se důrazně ohrazuje.
26. K námitce, v níž navrhovatel brojí proti zadávací podmínce (resp. technické podmínce), aby senzorické řešení umožnilo připojení min. do dvou komunikačních sítí, zadavatel sděluje, že v tuto chvíli nezná požadavky hlavního města Prahy (dále jen „HMP“) na umístění senzorických řešení, a že „(z) důvodu snížení rizika nedostatečného pokrytí komunikační sítí, popř. existence jiného faktoru ovlivňujícího fungování komunikační sítě v místě umístění senzorického řešení, požaduje zadavatel možnost připojení senzorického řešení do dvou komunikačních sítí. Vzhledem k tomu, že žádné dvě komunikační sítě se zcela nepřekrývají, považuje zadavatel daný požadavek za zcela legitimní. Zadavatel se chce pokud možno vyhnout situaci (či alespoň minimalizovat počet těchto situací), kdy senzorické řešení umožňující připojení toliko do jedné komunikační sítě bude na určitých místech zcela nepoužitelné. Tuto skutečnost zadavatel zároveň transparentně deklaroval v kapitole SLUŽBA PROVOZU SENZORICKÝCH ŘEŠENÍ, sekci 2. Požadavky na připojení do komunikační (datové) sítě, odst. 2.3 přílohy č. 1 vzorového návrhu smlouvy A (...)“. Tvrzení navrhovatele, že v rámci relevantního trhu je nabídka senzorických řešení umožňujících připojení do dvou komunikačních sítí značně omezena, označuje zadavatel za naprosto neurčité, zcela neodůvodněné a za účelové. Zadavatel k tomu dodává,

že „v případě nových a inovativních řešení nenabízí trh příliš mnoho alternativ. To však neznamená, že by měl zadavatel rezignovat na své minimální požadavky. Možnost připojení sensorického řešení do dvou komunikačních sítí navíc trh prokazatelně nabízí, což mimo jiné potvrzuje i vícero podaných nabídek v části 1. veřejné zakázky.“

27. Zadavatel dále s odkazem na nedatované „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2“ (dále jen „Vysvětlení č. 2“) odmítá námitku navrhovatele, že v rámci zadávací dokumentace nerefletoval § 6 odst. 4 zákona. Zadavatel má za to, že při tvorbě zadávací dokumentace postupoval v souladu s § 6 odst. 4 zákona, jelikož (i) rámcovou dohodu rozdělil na části, což spolu s mírně nastavenými kvalifikačními předpoklady umožní malým a středním podnikům podat nabídku; (ii) samotná realizace rámcové dohody zavádí inovativní řešení odpadového hospodářství; (iii) do zadávací dokumentace zapracoval požadavek na využití recyklovatelných materiálů u sensorických řešení nebo jejich ekologickou likvidaci a (iv) v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 řeší problematiku bateriového napájení sensorického řešení nebo využití komunikačních sítí s nízkou energetickou náročností. Vzhledem k povaze a smyslu rámcové dohody tak dle zadavatele došlo k naplnění navrhovatelem namítané zásady.

Další průběh správního řízení

28. Usnesením č. j. ÚOHS-14480/2022/511 ze dne 2. 5. 2022 stanovil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu, a to podání informace o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřené rámcové dohodě v průběhu správního řízení a zaslání příslušné dokumentace pořízené v souvislosti s provedenými úkony.
29. Usnesením č. j. ÚOHS-15312/2022/511 ze dne 10. 5. 2022 stanovil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu, a to (1) podání objasnění, z jakých důvodů sensorické řešení určené do nádob, které neobsahují anti-hlukový systém, má umožnit připojení min. do dvou komunikačních sítí; (2) uvedení konkrétních důvodů, pro které by účelu poskytování služby provozu sensorického řešení nemohlo být dosaženo prostřednictvím požadavku uvedeného v bodu 6.12 Přílohy č. 3 a (3) doložení tvrzení, že možnost připojení sensorického řešení do dvou komunikačních sítí trh prokazatelně nabízí.
30. Dne 17. 5. 2022 úřad obdržel od zadavatele vyjádření z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele ze dne 17. 5. 2022“).

Vyjádření zadavatele ze dne 17. 5. 2022

31. K objasnění, z jakých důvodů sensorické řešení určené do nádob, které neobsahují anti-hlukový systém, má umožnit připojení min. do dvou komunikačních sítí, zadavatel sděluje, že v první polovině roku 2021 provedl analýzu s názvem „Lokální spolehlivost zasílání dat na stanovištích v projektu Chytrý svoz odpadu“ (dále jen „Analýza lokální spolehlivosti“), z níž zjistil, že jsou patrné rozdíly fungování jednotlivých IoT sítí v konkrétních místech na území HMP při srovnání s deklarovanými mapami pokrytí jednotlivých poskytovatelů připojení do komunikačních sítí (dále jen „deklarované mapy pokrytí“), a že deklarované pokrytí komunikační sítě na území HMP ne vždy odpovídá reálným podmínkám, resp., že ne vždy je umožněna komunikace sensorického řešení v zadavatelem požadovaných parametrech. Tvrzení navrhovatele, že volba komunikační sítě má být odpovědností vybraného dodavatele, je dle zadavatele nesprávné, neboť v tuto chvíli nejsou známa místa instalace sensorických řešení. Zadavatel dále uvádí, že při instalaci sensorického řešení s pevně určenou komunikační

sítí existuje riziko, že toto senzorické řešení bude zcela nepoužitelné, a to i v případě, kdy dodavatel zvolí komunikační síť s deklarovaným pokrytím na daném území HMP, neboť reálné pokrytí komunikační sítě nebude k provozu senzorického řešení dostačující. Dle zadavatele zadávací podmínky části 1 umožňují provést změnu komunikační sítě senzorického řešení rychle a bez dodatečných nákladů, k čemuž sděluje, že *„(v) ideálním případě by zadavatel stanovil požadavek na možnost připojení do dvou komunikačních sítí pro obě části veřejné zakázky. S ohledem na zachování co nejotevřenější soutěže potenciálních dodavatelů však v jedné části veřejné zakázky daný požadavek neuplatnil.“* Argumentaci navrhovatele, že možnost připojení do dvou komunikačních sítí zcela nevyloučí eventualitu, že v dané oblasti nebude dostatečné pokrytí ani jednou z dodavatelem zvolených komunikačních sítí, zadavatel přirovnává k argumentaci, *„že není důvod osazovat automobily airbagy, když airbag nezamezí 100 % úrazům při dopravních nehodách. Zadavatel ve veškeré komunikaci s navrhovatelem opakovaně uvádí, že jeho ambicí není dané riziko ze 100 % vyloučit (což není objektivně možné), ale v co nejvyšší míře tomuto riziku předejít.“*

32. K uvedení konkrétních důvodů, pro které by účelu poskytování služby provozu senzorického řešení nemohlo být dosaženo prostřednictvím požadavku uvedeného v bodu 6.12 Přílohy č. 3 a specifikace požadavků na připojení do komunikační sítě dle lokálních podmínek pokrytí v konkrétním místě plnění předmětu rámcové dohody, zadavatel sděluje, že bod 6.12 Přílohy č. 3 se týká nově instalovaného senzorického řešení, kdy je volba jedné ze dvou požadovaných komunikačních sítí ponechána na vybraném dodavateli, který v okamžiku instalace senzorického řešení vychází zejména z deklarovaných map pokrytí. Zadavatel k tomu poznamenává, že správné fungování senzorického řešení v komunikační síti lze ověřit až v momentě jeho umístění do odpadové nádoby, resp. umístění odpadové nádoby pod zem. Zadavatel dále popisuje situaci, kdy dodavatel zvolí „katalogově“ nejvhodnější komunikační síť, avšak v rámci lokálních podmínek senzorické řešení nefunguje správně, tudíž musí *„být přistoupeno k deinstalaci senzorického řešení, dodávce nového senzorického řešení a instalaci nového senzorického řešení. (...) půjde vždy o náklady, které by šly k tíži zadavatele. (...) zadavatel za instalaci senzorického řešení, u kterého byla dodavatelem v dobré víře zvolena nefungující či omezeně fungující komunikační síť zaplatí více než dvojnásobek původní ceny (...) Celý tento náklad může ušetřit tím, že bez nutnosti deinstalace, u již nainstalovaného senzorického řešení, komunikační síť změní pomocí bezdrátové technologie.“* Zadavatel též předkládá analýzu s názvem „Počet obdržených zpráv ze senzorů v projektu Chytrý svoz odpadu“, vč. popisu relevantních grafů (dále jen „Analýza počtu zpráv“). Zadavatel dále upozorňuje na další ekonomický aspekt instalace senzorického řešení umožňujícího připojení do dvou komunikačních sítí, kdy v případě stejného pokrytí dvěma komunikačními sítěmi může požadovat přepnutí do levnější komunikační sítě.
33. Zadavatel své tvrzení, že možnost připojení senzorického řešení do dvou komunikačních sítí trh prokazatelně nabízí, opírá *„o počty podaných nabídek v původních veřejných zakázkách^[2] a o realizovaný průzkum trhu. V části 1. veřejné zakázky (2 komunikační sítě) zadavatel obdržel 2 nabídky a v části 2. veřejné zakázky (1 komunikační síť) pak jedinou nabídku. Zadavatel tedy*

² Pozn. Úřadu: Zadavatel realizoval postup, jehož cílem je uzavření rámcové dohody zadávané v otevřeném řízení „Dodávka a provoz senzorických řešení pro odpadové nádoby“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 9. 11. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 12. 11. 2021 pod ev. č. Z2021-041805 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 11. 2021 pod ev. č. 2021/S 220-578643.

vycházel z předpokladu, že obě části veřejné zakázky mají přibližně stejný počet potenciálních dodavatelů.“ Dále zadavatel předkládá nedatovaný průzkum trhu „Srovnání senzorů pro měření hladiny zaplněnosti“ (dále jen „Průzkum trhu“), kterým „ověřil, že možnost připojení senzorického řešení do 2 komunikačních sítí v parametrech dle zadávacích podmínek na trhu poskytuje vícero dodavatelů, min. 4.“

Další průběh správního řízení

34. Usnesením č. j. ÚOHS-17833/2022/511 ze dne 26. 5. 2022 stanovil Úřad navrhovateli lhůtu k provedení úkonu – doložení písemného vyjádření k vyjádření zadavatele ze dne 17. 05. 2022.
35. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-18653/2022/500 ze dne 2. 6. 2022 bylo zadavateli nařízeno z moci úřední předběžné opatření, kterým byl uložen zákaz uzavřít smlouvu na rámcovou dohodu.
36. Dne 2. 6. 2022 Úřad obdržel od navrhovatele vyjádření z téhož dne (dále jen „vyjádření navrhovatele ze dne 2. 6. 2022“).

Vyjádření navrhovatele ze dne 2. 6. 2022

37. K odpovědi zadavatele uvedené ve vyjádření ze dne 17. 5. 2022, v níž zadavatel objasnil, z jakých důvodů senzorické řešení určené do nádob, které neobsahují anti-hlukový systém, má umožnit připojení min. do dvou komunikačních sítí, navrhovatel sděluje, že zadavatel opomíjí fakt, že *„zatímco výměna SR za jiné by umožňovala dynamicky reagovat na situace, ve kterých je změna připojení k síti skutečně nutná, jím zvolené řešení plošně generuje navýšení nákladů v podobě pořízení a instalace technologicky podstatně náročnějších zařízení.“* Dle navrhovatele se zadavatel, místo účelného vynaložení nákladů na výměnu senzorického řešení tam, kde komunikační síť nebude mít pokrytí, rozhodl *„globálně navýšit náklady na celou veřejnou zakázku v důsledku toho, že požaduje, aby všechna instalovaná zařízení umožňovala přepínání mezi dvěma komunikačními sítěmi. Nadto zadavatel svým přístupem výrazně zasáhl do hospodářské soutěže, neboť zvýhodňuje dodavatele, kteří jsou schopni takové zařízení a priori poskytnout. Nadto zadavatel fakticky požaduje, aby dodavatelé kompenzovali to, že zadavatel není schopen dostatečně určitým způsobem vymezit předmět veřejné zakázky. Takový stav však v žádném případě nemůže být kladen k tíži dodavatelům.“* Navrhovatel má za to, že zadavatel by mohl smluvně zavázat dodavatele k tomu, aby poskytl takové řešení, které bude mít v dané lokalitě pokrytí, přičemž pokud by dodavatel nainstaloval řešení, které takové podmínky splňovat nebude, bude povinován k tomu zajistit na vlastní náklady výměnu zařízení za takové, které pokrytí mít bude.
38. K vyjádření zadavatele ze dne 17. 5. 2022, resp. k jeho části, ve které zadavatel uvádí důvody, pro které by účelu poskytování služby provozu senzorického řešení nemohlo být dosaženo prostřednictvím požadavku uvedeného v bodu 6.12 Přílohy č. 3 a specifikace požadavků na připojení do komunikační sítě dle lokálních podmínek pokrytí v konkrétním místě plnění předmětu rámcové dohody, navrhovatel uvádí, že má za to, že situací, kdy zadavatel zaplatí za instalaci senzorického řešení dvakrát, bude řádově méně než situací, kdy taková výměna vůbec potřeba nebude. Dle navrhovatele budou náklady zadavatele na výměnu senzorického řešení v případě nedostupnosti komunikační sítě v lokalitě instalace výrazně nižší než investice do pořízení *„z větší části nepotřebného řešení zahrnujícího možnost přepínat mezi dvěma sítěmi“.*

39. K odůvodnění tvrzení zadavatele, že možnost připojení senzorického řešení do dvou komunikačních sítí trh prokazatelně nabízí, jež zadavatel uvedl ve svém vyjádření ze dne 17. 5. 2022, navrhovatel uvádí, že odkaz na původní veřejnou zakázku² nepovažuje za vhodnou referenci, „*neboť jak zadavatel sám uvedl, v průběhu kontraktačního procesu došlo k výrazným změnám ve verzi zadávací dokumentace. Za takto specifické situace je prakticky nemožné generalizovat chování dodavatelů v této situaci.*“

Další průběh správního řízení

40. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-18653/2022/500 ze dne 2. 6. 2022 Úřad nařídil zadavateli předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít rámcovou dohodu.
41. Usnesením č. j. ÚOHS-19391/2022/511 ze dne 8. 6. 2022 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu sedmi dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dané usnesení bylo účastníkům řízení doručeno dne 8. 6. 2022. Ve stanovené lhůtě se oba účastníci řízení k podkladům rozhodnutí vyjádřili. Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 15. 6. 2022 další argumentaci nepředkládá a uvádí, že i nadále setrvává na své původní argumentaci uvedené v návrhu a na skutečnostech uvedených ve vyjádření ze dne 2. 6. 2022.

Přípis zadavatele ze dne 15. 6. 2022

42. Zadavatel ve svém přípisu reaguje na vyjádření navrhovatele ze dne 2. 6. 2022, když uvádí, že konkrétní lokality umístění v rámci území HMP nejsou známy, v důsledku čehož nelze předem určit pokrytí daného místa komunikační sítí, avšak tato skutečnost je v rámci veřejných zakázek obdobného typu zcela běžná a nečiní to předmět rámcové dohody neurčitým, jak ve vyjádření ze dne 2. 6. 2022 nově uvádí navrhovatel. Zadavatel dále sděluje, že stanovení požadavku na možnost připojení do dvou komunikačních sítí zdůvodnil technickými a ekonomickými aspekty. K tvrzení navrhovatele, že měl zadavatel „*odpovědnost za konektivitu přenést na dodavatele*“, zadavatel uvádí, že „*(t)o ovšem není nic jiného než, že toto riziko a jeho potenciál započte [dodavatel] do nabídkové ceny (...)* Vzhledem k tomu, že takové řešení by zcela jistě generovalo nemalé vícenáklady na straně zadavatele, není zřejmé kam navrhovatel danou argumentací směřuje.“
43. Zadavatel dále nesouhlasí s polemikou navrhovatele uvedenou v jeho vyjádření ze dne 2. 6. 2022, že „*budou náklady na výměnu těchto zařízení výrazně nižší než investice do pořízení z větší části nepotřebného řešení zahrnujícího možnost přepínat mezi dvěma sítěmi.*“, neboť není zřejmé, o jaká data navrhovatel opírá svá tvrzení, a protože „*představa navrhovatele, že zadavatel náklady na dodávku a instalaci původního senzorického řešení, deinstalaci původního senzorického řešení, dodávku nového senzorického řešení (popř. repasi původního) a opětovnou instalaci (popř. alespoň část těchto nákladů) přenese na dodavatele, je dle názoru zadavatele naprosto mylná. Takový dodavatel by jednal zcela v rozporu s racionálním ekonomickým uvažováním. (...) všechny výše uvedené náklady by šly k tíži zadavatele.*“
44. Zadavatel uzavírá svůj přípis konstatováním, že má za to, že doložil všechny jím tvrzené skutečnosti a odůvodnil všechny jím učiněné kroky v rámci zadávacího řízení, naproti tomu navrhovatel dle něj „*nedoložil jedinou z jím tvrzených skutečností a omezil se pouze na teoretické úvahy, nezřídka podpořené uváděním nepravdivých a zavádějících tvrzení.*“

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

45. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí obdržené dokumentace, vyjádření účastníků správního řízení a na základě vlastních zjištění konstatuje, že:
- správní řízení vedené ve věci návrhu navrhovatele se v části návrhu, ve které navrhovatel konkrétně tvrdí, že *„(t)echnická specifikace požadovaného plnění jak v části 1., tak v části 2. je natolik benevolentní, že obě části veřejné zakázky lze potenciálně plnit technologicky totožným zařízením. Tato skutečnost přitom zpochybňuje motivaci zadavatele vedoucí k rozdělení veřejné zakázky na části, neboť zadavatel se zcela reálně může dostat do situace, kdy bude mít uzavřeny dvě rámcové dohody, ze kterých bude moci objednávat pro naplnění jeho potřeb zcela rovnocenná plnění“*, podle § 257 písm. h) zákona zastavuje, neboť předmětné části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky;
  - návrh navrhovatele se vyjma jeho části, ve které navrhovatel tvrdí, že *„(t)echnická specifikace požadovaného plnění jak v části 1., tak v části 2. je natolik benevolentní, že obě části veřejné zakázky lze potenciálně plnit technologicky totožným zařízením. Tato skutečnost přitom zpochybňuje motivaci zadavatele vedoucí k rozdělení veřejné zakázky na části, neboť zadavatel se zcela reálně může dostat do situace, kdy bude mít uzavřeny dvě rámcové dohody, ze kterých bude moci objednávat pro naplnění jeho potřeb zcela rovnocenná plnění“*, podle § 265 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
46. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.
- Relevantní ustanovení zákona*
47. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
48. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
49. Podle § 6 odst. 4 zákona zadavatel je při postupu podle tohoto zákona, a to při vytváření zadávacích podmínek, hodnocení nabídek a výběru dodavatele, povinen za předpokladu, že to bude vzhledem k povaze a smyslu zakázky možné, dodržovat zásady sociálně odpovědného zadávání, environmentálně odpovědného zadávání a inovací ve smyslu tohoto zákona. Svůj postup je zadavatel povinen řádně odůvodnit.
50. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se pro účely zákona zadávacími podmínkami rozumí veškeré zadavatelem stanovené
1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
  2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
  3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
  4. pravidla pro hodnocení nabídek,

5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
51. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se pro účely zákona zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.
52. Podle § 28 odst. 1 písm. p) zákona se pro účely zákona sociálně odpovědným zadáváním rozumí postup podle tohoto zákona, při kterém má zadavatel povinnost zohlednit například pracovní příležitosti, sociální začlenění, důstojné pracovní podmínky a další sociálně relevantní hlediska spojená s veřejnou zakázkou.
53. Podle § 28 odst. 1 písm. q) zákona se pro účely zákona environmentálně odpovědným zadáváním rozumí postup podle tohoto zákona, při kterém má zadavatel povinnost zohlednit například dopad na životní prostředí, trvale udržitelný rozvoj, životní cyklus dodávky, služby nebo stavební práce a další environmentálně relevantní hlediska spojená s veřejnou zakázkou.
54. Podle § 28 odst. 1 písm. r) zákona se pro účely zákona inovací rozumí implementace nového nebo značně zlepšeného produktu, služby nebo postupu související s předmětem veřejné zakázky.
55. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
56. Podle § 89 odst. 1 zákona jsou technické podmínky požadavky na vlastnosti předmětu veřejné zakázky, které zadavatel stanoví prostřednictvím
- a) parametrů vyjadřujících požadavky na výkon nebo funkci, popisu účelu nebo potřeb, které mají být naplněny,
  - b) odkazu na normy nebo technické dokumenty, nebo
  - c) odkazu na štítky.
57. Podle § 101 odst. 1 zákona pokud zadavatel v zadávací dokumentaci rozdělí veřejnou zakázku na části, postupuje zadavatel při výběru dodavatele v každé části odděleně, pokud není dále stanoveno jinak.
58. Podle § 114 odst. 2 zákona ekonomická výhodnost nabídek se hodnotí na základě nejuvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality včetně poměru nákladů životního cyklu a kvality. Zadavatel může ekonomickou výhodnost nabídek hodnotit také podle nejnižší nabídkové ceny nebo nejnižších nákladů životního cyklu.
59. Podle § 115 odst. 1 zákona zadavatel musí v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují
- a) kritéria hodnocení,
  - b) metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a
  - c) váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii.

60. Podle § 131 odst. 1 zákona rámcovou dohodou mezi sebou jeden nebo více zadavatelů a jeden nebo více dodavatelů ujednávají rámcové podmínky týkající se zejména ceny nebo jiných podmínek plnění veřejné zakázky, které jsou závazné po dobu trvání rámcové dohody.
61. Podle § 131 odst. 2 zákona zadavatel může uzavřít rámcovou dohodu pouze na základě zadávacího řízení, které by byl oprávněn použít na veřejnou zakázku obdobného předmětu a předpokládané hodnoty.
62. Podle § 132 odst. 1 zákona pro postup v zadávacím řízení, jehož cílem je uzavření rámcové dohody, se použijí pravidla pro podlimitní nebo nadlimitní režim, není-li stanoveno v této části jinak.
63. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma (dále jen „stěžovatel“).
64. Podle § 241 odst. 2 písm. a) zákona se námitky podle § 241 odst. 1 zákona podávají písemně a lze je podat mj. proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek.
65. Podle § 242 odst. 4 zákona pokud je v zadávacím řízení stanovena lhůta pro podání nabídek, musí být námitky proti zadávací dokumentaci doručeny zadavateli nejpozději do skončení této lhůty; v případě jednacího řízení s uveřejněním musí být námitky proti zadávací dokumentaci doručeny zadavateli nejpozději do skončení lhůty pro podání předběžných nabídek.
66. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
67. Podle § 245 odst. 2 zákona pokud zadavatel neshledá důvody pro vyhovění, námitky rozhodnutím odmítne. Za odmítnutí se považuje i částečné vyhovění námitkám nebo provedení jiného opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel v námitkách domáhal. Provede-li zadavatel jiné opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel domáhá, je stěžovatel oprávněn podat nové námitky i proti takovému opatření k nápravě.
68. Podle § 257 písm. h) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky; to neplatí pro návrhy podle § 254 zákona.
69. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne pokud, nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace

70. Podle bodu 1. zadávací dokumentace: „V rámci každé z částí veřejné zakázky zadavatel vybere dodavatele, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější a s tím uzavře smlouvu na plnění veřejné zakázky (rámcovou dohodu). Rámcová dohoda tedy bude ve smyslu ust. § 132 odst. 3 písm. b) ZZVZ uzavřena postupem bez obnovení soutěže. Ceny uvedené ve smlouvě na plnění veřejné zakázky (rámcové dohodě) budou odpovídat nabídkovým cenám uvedeným v nabídce vybraného dodavatele.“

71. Podle bodu 5.1.2 zadávací dokumentace: „Dodavatel je povinen prokázat splnění profesní způsobilosti dle § 77 odst. 1 ZZVZ předložením výpisu z obchodního rejstříku nebo jiné obdobné evidence, pokud jiný právní předpis zápis do takové evidence vyžaduje. V souladu s ust. § 86 odst. 2 ZZVZ lze tento doklad v nabídce nahradit čestným prohlášením. (...)“.
72. Podle bodu 5.2.2 zadávací dokumentace: „Dodavatel je povinen prokázat splnění profesní způsobilosti dle § 77 odst. 1 ZZVZ předložením výpisu z obchodního rejstříku nebo jiné obdobné evidence, pokud jiný právní předpis zápis do takové evidence vyžaduje. V souladu s ust. § 86 odst. 2 ZZVZ lze tento doklad v nabídce nahradit čestným prohlášením. (...)“.
73. Bod 6. zadávací dokumentace řeší způsob stanovení nabídkové ceny v části 1 následovně:
„Dodavatel je povinen uvést nabídkovou cenu v Kč bez DPH v následujícím členění:

1. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu do 500 ks senzorických řešení
2. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 501 – 1000 ks senzorických řešení
3. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 1001 – 2000 ks senzorických řešení
4. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 2001 – 3500 ks senzorických řešení
5. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu nad 3500 ks senzorických řešení
6. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování do 500 ks senzorických řešení*/**
7. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 501 – 1000 ks senzorických řešení*/**
8. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 1001 – 2000 ks senzorických řešení*/**
9. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 2001 – 3500 ks senzorických řešení*/**
10. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování nad 3500 ks senzorických řešení*/**
11. Cena souvisejících plnění (v Kč bez DPH)

* Počet provozovaných senzorických řešení odpovídá celkovému počtu všech senzorických řešení dodaných vybraným dodavatelem v této části veřejné zakázky na základě všech dílčích smluv dle příslušné rámcové smlouvy, u nichž vybraný dodavatel bude poskytovat službu provozu senzorických řešení.

** Do ceny za provoz senzorického řešení dodavatel zahrne náklady na připojení senzorického řešení do obou komunikačních sítí, a to pro účely porovnání nabídek a stanovení maximálních hrazených nákladů na připojení senzorického řešení do těchto komunikačních sítí. Náklady na připojení senzorického řešení do komunikační sítě budou v souladu se smlouvou na plnění veřejné zakázky fakturovány objednateli (zadavateli) dle skutečně vynaložených nákladů na připojení do komunikační sítě, které bude dodavatel hradit poskytovateli připojení do komunikační sítě.

Nabídkové ceny budou uvedeny v Ceníku A, který je přílohou č. 5 této ZD. Za účelem získání ceny souvisejících plnění doplní dodavatel v ceníku jednotkové ceny jednotlivých souvisejících plnění a tyto budou pro účely hodnocení vynásobeny předpokládaným odebraným množstvím těchto souvisejících plnění za dobu 4 let od nabytí účinnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky. Následně budou tyto hodnoty sečteny dle přílohy č. 5 této ZD – Ceník A. Ceník obsahující jednotkové ceny bude přílohou smlouvy na plnění veřejné zakázky.

Nabídkové ceny budou stanoveny jako ceny konečné a nepřekročitelné, tj. zahrnující jakékoli případné dodatečné náklady vybraného dodavatele.“

Dále je v bodu 6. zadávací dokumentace řešen způsob stanovení nabídkové ceny v části 2, a to následujícím způsobem:

„Dodavatel je povinen uvést nabídkovou cenu v Kč bez DPH v následujícím členění:

1. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu do 500 ks senzorických řešení
2. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 501 – 1000 ks senzorických řešení
3. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 1001 – 2000 ks senzorických řešení
4. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 2001 – 3500 ks senzorických řešení
5. Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu nad 3500 ks senzorických řešení
6. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování do 500 ks senzorických řešení*/**
7. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 501 – 1000 ks senzorických řešení*/**
8. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 1001 – 2000 ks senzorických řešení*/**
9. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 2001 – 3500 ks senzorických řešení*/**
10. Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování nad 3500 ks senzorických řešení*/**
11. Cena souvisejících plnění

* Počet provozovaných senzorických řešení odpovídá celkovému počtu všech senzorických řešení dodaných vybraným dodavatelem v této části veřejné zakázky na základě všech dílčích smluv dle příslušné rámcové smlouvy, u nichž vybraný dodavatel bude poskytovat službu provozu senzorických řešení.

** Do ceny za provoz senzorického řešení dodavatel zahrne rovněž náklady na připojení senzorického řešení do komunikační sítě. V případě, že nabízené senzorické řešení dodavatele umožňuje připojení do dvou komunikačních sítí, které splňují požadavky dodavatele, zahrne dodavatel pro účely porovnání do ceny za provoz senzorického řešení náklady na připojení senzorického řešení do té z komunikačních sítí, u které jsou dané náklady nižší. Náklady na připojení senzorického řešení do komunikační sítě budou v souladu se smlouvou na plnění

veřejné zakázky fakturovány objednateli (zadavateli) dle skutečně vynaložených nákladů na připojení do komunikační sítě, které bude dodavatel hradit poskytovateli připojení do komunikační sítě.

Nabídkové ceny budou uvedeny v Ceníku B, který je přílohou č. 6 této ZD. Za účelem získání ceny souvisejících plnění doplní dodavatel v ceníku jednotkové ceny jednotlivých souvisejících plnění a tyto budou pro účely hodnocení vynásobeny předpokládaným odebraným množstvím čerpání těchto souvisejících plnění za dobu 4 let od nabytí účinnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky. Následně budou tyto hodnoty sečteny dle přílohy č. 6 této ZD – Ceník B. Ceník obsahující jednotkové ceny bude přílohou smlouvy na plnění veřejné zakázky.

Nabídkové ceny budou stanoveny jako ceny konečné a nepřekročitelné, tj. zahrnující jakékoli případné dodatečné náklady vybraného dodavatele.“

74. V bodu 7. zadávací dokumentace je stanoven způsob hodnocení nabídek následovně:

„Část 1. - Senzorické řešení Typ I

Hodnocení nabídek na tuto část veřejné zakázky bude provedeno dle § 114 ZZVZ podle hodnotícího kritéria ekonomická výhodnost nabídek, a to v rámci níže uvedených dílčích hodnotících kritérií.

	Dílčí kritéria hodnocení	Váha*
A.	Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu do 500 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	10%
B.	Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 501 – 1000 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	10%
C.	Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 1001 – 2000 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	10%
D.	Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu 2001 – 3500 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	4%
E.	Cena za dodání 1 ks senzorického řešení při jednorázovém nákupu nad 3500 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	2%
F.	Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování do 500 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	6%
G.	Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 501 – 1000 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	11%
H.	Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 1001 – 2000 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	12%
I.	Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování 2001 – 3500 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	12%
J.	Cena za provoz 1 ks senzorického řešení za 1 měsíc při provozování nad 3500 senzorických řešení (v Kč bez DPH)	11%
K.	Cena souvisejících plnění (v Kč bez DPH)	12%

* váhy jednotlivých dílčích hodnotících kritérií byly stanoveny s ohledem na zadavatelem předpokládané využití daných pásem při dodávkách a provozu senzorických řešení za dobu 4 let od nabytí účinnosti smlouvy na plnění

veřejné zakázky. Uvedený předpoklad vychází ze skutečností známých zadavateli při zahájení zadávacího řízení. Plnění bude probíhat výhradně na základě podmínek uvedených ve smlouvě na plnění veřejné zakázky.

V rámci dílčích hodnotících kritérií A. až K. bude zadavatel hodnotit výši nabídkové ceny v Kč bez DPH, tj. částku uvedenou v souladu s čl. 6 této ZD. Za výhodnější bude považována nabídka s nižší nabídkovou cenou.

Dílčí hodnotící kritéria A. až K. budou hodnocena dle následujícího vzorce:

$$\text{Počet bodů} = \frac{\text{Nejnižší nabídková cena}}{\text{Hodnocená nabídková cena}} \times 100$$

Za nejvýhodnější nabídku v rámci dílčího hodnotícího kritéria bude považována taková nabídka, ve které účastník získá nejvyšší celkový počet bodů.

Metoda hodnocení

Počet bodů získaných v rámci dílčích hodnotících kritérií bude vynásoben příslušnou vahou daného dílčího kritéria. Výsledné hodnoty v dílčích kritériích budou následně sečteny a dle součtu těchto výsledných hodnot bude sestaveno pořadí nabídek. Jako ekonomicky nejvýhodnější bude vyhodnocena nabídka toho účastníka, která v součtu hodnot získaných ve všech dílčích kritériích získá nejvyšší hodnotu. V případě rovnosti hodnot bude vybrána jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka toho účastníka, která získala více bodů v rámci dílčího kritéria H., v případě rovnosti i u dílčího kritéria H. bude vybrána jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka toho účastníka, která získala více bodů v rámci dílčího kritéria I. Dále v případě rovnosti u dílčího kritéria I. se postupuje obdobně na základě posouzení dílčích kritérií v následujícím pořadí K., G., J., A., B., C., F., D. a E. V případě rovnosti bodů v rámci všech dílčích hodnotících kritérií bude vybrána jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka toho účastníka, která byla doručena dříve.

Dodavatel není oprávněn podmínit jím navrhované údaje, které jsou předmětem hodnocení. Podmínění nebo uvedení několika rozdílných hodnot je důvodem pro vyloučení účastníka ze zadávacího řízení. Obdobně bude zadavatel postupovat v případě, že dojde k uvedení hodnoty, která je předmětem hodnocení, v jiné veličině či formě, než které zadavatel stanovil.

Část 2. – Sensorické řešení Typ II

Hodnocení nabídek na tuto část veřejné zakázky bude provedeno dle § 114 ZZVZ podle hodnotícího kritéria ekonomická výhodnost nabídek, a to v rámci níže uvedených dílčích hodnotících kritérií.

	Dílčí kritéria hodnocení	Váha*
A.	Cena za dodání 1 ks sensorického řešení při jednorázovém nákupu do 500 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	10%
B.	Cena za dodání 1 ks sensorického řešení při jednorázovém nákupu 501 – 1000 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	10%
C.	Cena za dodání 1 ks sensorického řešení při jednorázovém nákupu 1001 – 2000 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	10%

D.	Cena za dodání 1 ks sensorického řešení při jednorázovém nákupu 2001 – 3500 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	4%
E.	Cena za dodání 1 ks sensorického řešení při jednorázovém nákupu nad 3500 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	2%
F.	Cena za provoz 1 ks sensorického řešení za 1 měsíc při provozování do 500 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	6%
G.	Cena za provoz 1 ks sensorického řešení za 1 měsíc při provozování 501 – 1000 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	11%
H.	Cena za provoz 1 ks sensorického řešení za 1 měsíc při provozování 1001 – 2000 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	12%
I.	Cena za provoz 1 ks sensorického řešení za 1 měsíc při provozování 2001 – 3500 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	12%
J.	Cena za provoz 1 ks sensorického řešení za 1 měsíc při provozování nad 3500 sensorických řešení (v Kč bez DPH)	11%
K.	Cena souvisejících plnění (v Kč bez DPH)	12%

* váhy jednotlivých dílčích hodnotících kritérií byly stanoveny s ohledem na zadavatelem předpokládané využití daných pásem při dodávkách a provozu sensorických řešení za dobu 4 let od nabytí účinnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky. Uvedený předpoklad vychází ze skutečností známých zadavateli při zahájení zadávacího řízení. Plnění bude probíhat výhradně na základě podmínek uvedených ve smlouvě na plnění veřejné zakázky.

V rámci dílčích hodnotících kritérií A. až K. bude zadavatel hodnotit výši nabídkové ceny v Kč bez DPH, tj. částku uvedenou v souladu s čl. 6 této ZD. Za výhodnější bude považována nabídka s nižší nabídkovou cenou.

Dílčí hodnotící kritéria A. až K. budou hodnocena dle následujícího vzorce:

Nejnižší nabídková cena

Počet bodů = $\frac{\text{-----}}{\text{Hodnocená nabídková cena}} \times 100$

Za nejvýhodnější nabídku v rámci dílčího hodnotícího kritéria bude považována taková nabídka, ve které účastník získá nejvyšší celkový počet bodů.

Metoda hodnocení

Počet bodů získaných v rámci dílčích hodnotících kritérií bude vynásoben příslušnou vahou daného dílčího kritéria. Výsledné hodnoty v dílčích kritériích budou následně sečteny a dle součtu těchto výsledných hodnot bude sestaveno pořadí nabídek. Jako ekonomicky nejvýhodnější bude vyhodnocena nabídka toho účastníka, která v součtu hodnot získaných ve všech dílčích kritériích získá nejvyšší hodnotu. V případě rovnosti hodnot bude vybrána jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka toho účastníka, která získala více bodů v rámci dílčího kritéria H., v případě rovnosti i u dílčího kritéria H. bude vybrána jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka toho účastníka, která získala více bodů v rámci dílčího kritéria I. Dále v případě rovnosti u dílčího kritéria I. se postupuje obdobně na základě posouzení dílčích kritérií v následujícím pořadí K., G., J., A., B., C., F., D. a E. V případě rovnosti bodů v rámci všech dílčích hodnotících kritérií bude vybrána jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka toho účastníka, která byla doručena dříve.

Dodavatel není oprávněn podmínit jím navrhované údaje, které jsou předmětem hodnocení. Podmínění nebo uvedení několika rozdílných hodnot je důvodem pro vyloučení účastníka ze zadávacího řízení. Obdobně bude zadavatel postupovat v případě, že dojde k uvedení hodnoty, která je předmětem hodnocení, v jiné veličině či formě, než které zadavatel stanovil.“

75. Podle odst. 5.1 Přílohy č. 3 se dodávkou sensorických řešení rozumí dodávka jednoho a více kusů nových sensorických řešení dle specifikace uvedené v Příloze č. 1 „Specifikace plnění“ Přílohy č. 3 (dále jen „Specifikace plnění Přílohy č. 3“).
76. Podle odst. 5.14 Přílohy č. 3 je dodavatel pro účely provádění záruční i nezáruční opravy povinen garantovat dostupnost všech náhradních dílů k dodaným sensorickým řešením, a to po dobu 4 let od ukončení dodávky sensorických řešení ve smyslu článku 5. odst. 5.12 této přílohy.
77. Podle odst. 6.12 Přílohy č. 3: *„Dodavatel zvolí za účelem poskytování služby provozu sensorických řešení ve vztahu ke každému sensorickému řešení vhodnou komunikační síť. Dodavatel je však povinen kdykoliv v průběhu poskytování služby provozu sensorických řešení na žádost Objednatele bezplatně provést změnu komunikační sítě u sensorického řešení v termínu uvedeném v žádosti o změnu komunikační sítě. Žádost o změnu komunikační sítě je Objednatel povinen doručit Dodavateli nejpozději 30 kalendářních dnů před požadovaným termínem provedení změny komunikační sítě.“*
78. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na sensorické řešení“ bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 (dál jen „bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3“): *„SR [sensorické řešení] umožňuje připojení minimálně do dvou komunikačních (datových) sítí, které lze přepnout/nastavit vzdáleně (prostřednictvím Bluetooth) na místě instalace (on-site). (...)“*.
79. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na sensorické řešení“ bod 1.8 Specifikace plnění Přílohy č. 3: *„Napájení prostřednictvím baterie (tzn. nezávislé napájení) s minimální životností 36 měsíců. Tato životnost musí být garantována pro frekvenci zasílání minimálně 8 zpráv za den. Musí být zaručena možnost snadné výměny baterie na místě instalace.“*
80. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na sensorické řešení“ bod 1.11 Specifikace plnění Přílohy č. 3: *„SR se zvýšenou odolností proti mechanickému poškození, provedení těla/krytu z recyklovatelných materiálů.“*
81. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na přesnost měření hladiny odpadu“ bod 2.1 Specifikace plnění Přílohy č. 3 (dále jen „bod 2.1 Specifikace plnění Přílohy č. 3“): *„Přesnost měření hladiny zaplněnosti v případě přímé viditelnosti SR na dno měřené nádoby je ve stanoveném minimálním měřícím rozsahu vždy min. 95 %.“*
82. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na přesnost měření hladiny odpadu“ bod 2.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 (dále jen „bod 2.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3“): *„SR primárně určené do nádob, které neobsahují anti-hlukový systém. Anti-hlukovým systémem se rozumí systém zpravidla 3 řetězů ve dvou až třech řadách, které jsou v nádobě instalovány napříč (šířka řetězů je max. 2,5 cm a rozestup min 30 cm) jehož funkcí je tlumení padajícího odpadu uvnitř nádoby. Tento systém zpravidla brání SR v měření hladiny odpadu a ztěžuje tak přesné měření v celé hloubce nádoby.“*

83. Podle oddílu „Služba provozu senzorických řešení“ část „Požadavky na připojení do komunikační (datové) sítě“ bod 2.3 Specifikace plnění Přílohy č. 3 (dále jen „bod 2.3 Specifikace plnění Přílohy č. 3“): *„Dodavatel umožní připojení SR do následujících dvou komunikačních sítí:*

a) s pokrytím na celém území HMP ve volném prostoru minimálně 95 % a

b) s pokrytím na celém území HMP ve volném prostoru minimálně 99 % a zároveň s deep-indoor pokrytím na území HMP minimálně 93 %.

Konkrétní komunikační síť bude zvolena dodavatelem dle lokálních podmínek pokrytí a s ohledem na souhrnnou spolehlivost zasilání dat. Objednatel je oprávněn žádat o provedení změny komunikační sítě dle podmínek stanovených v této Smlouvě.

Možnost využití dvou komunikačních sítí je způsobilá snížit riziko, že v některém místě/oblasti nebude pokrytí signálu komunikační sítě dostačující k řádnému fungování SR a SR tedy bude v dané odpadové nádobě nepoužitelné.“

84. Podle oddílu „Služba provozu senzorických řešení“ část „Požadavky na data zpřístupněná přes API rozhraní“ bod 5.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3: *„Předání senzorických dat bude řešeno skrze zabezpečené REST API (ve formátu json). Předávaná senzorická data jsou vždy vázaná na konkrétní odpadovou nádobu v konkrétní lokalitě (identifikovanou pomocí KSNKO ID), vazba odpadová nádoba – senzor je řešena na straně dodavatele, tedy včetně změny vazby odpadová nádoba – senzor v případě fyzické výměny senzoru. ID senzoru je v rámci API předáváno pro účely monitoringu životního cyklu zařízení a provádění servisních operací ze strany zákazníka.“*

85. Podle oddílu „Související plnění“ část „Požadavky na ekologickou likvidaci“ bod 6.2 a bod 6.3 Specifikace plnění Přílohy č. 3: *„Pokud bude součástí deinstalace SR požadavek na jeho ekologickou likvidaci, proběhne jeho vyzvednutí současně s úkonem deinstalace na území HMP. Dodavatel předá Objednateli doklad o provedení ekologické likvidace SR.“*

86. Podle odst. 5.1 Přílohy č. 4 se dodávkou senzorických řešení rozumí dodávka jednoho a více kusů nových senzorických řešení dle specifikace uvedené v Příloze č. 1 „Specifikace plnění“ Přílohy č. 4 (dále jen „Specifikace plnění Přílohy č. 4“).

87. Podle odst. 5.14 Přílohy č. 4 je dodavatel pro účely provádění záruční i nezáruční opravy povinen garantovat dostupnost všech náhradních dílů k dodaným senzorickým řešením, a to po dobu 4 let od ukončení dodávky senzorických řešení ve smyslu článku 5. odst. 5.12 této přílohy.

88. Podle oddílu „Dodávka senzorických řešení“ část „Obecné požadavky na senzorické řešení“ bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 4 (dále jen „bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 4“): *„SR umožňuje připojení minimálně do jedné komunikační (datové) sítě, kterou lze nastavit vzdáleně (prostřednictvím Bluetooth) na místě instalace (on-site). (...)“.*

89. Podle oddílu „Dodávka senzorických řešení“ část „Obecné požadavky na senzorické řešení“ bod 1.8 Specifikace plnění Přílohy č. 4: *„Napájení prostřednictvím baterie (tzn. nezávislé napájení) s minimální životností 36 měsíců. Tato životnost musí být garantována pro frekvenci zasilání minimálně 8 zpráv za den. Musí být zaručena možnost snadné výměny baterie na místě instalace.“*

90. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na sensorické řešení“ bod 1.11 Specifikace plnění Přílohy č. 4: „SR se zvýšenou odolností proti mechanickému poškození, provedení těla/krytu z recyklovatelných materiálů.“
91. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na přesnost měření hladiny odpadu“ bod 2.1 Specifikace plnění Přílohy č. 4: „SR primárně určené do nádob, které jsou osazeny anti-hlukovým systémem. Přesnost měření je dána tabulkou níže. Anti-hlukovým systémem se rozumí systém zpravidla 3 řetězů ve dvou až třech řadách, které jsou v nádobě instalovány napříč (šířka řetězů je max. 2,5 cm a rozstup min 30 cm) jehož funkcí je tlumení padajícího odpadu uvnitř nádoby. Tento systém zpravidla brání SR v měření hladiny odpadu a ztěžuje tak přesné měření v celé hloubce nádoby.“
92. Podle oddílu „Dodávka sensorických řešení“ část „Obecné požadavky na přesnost měření hladiny odpadu“ bod 2.2 Specifikace plnění Přílohy č. 4: „Přesnost měření v rámci stanoveného minimálního měřicího rozsahu je závislá na vzdálenosti anti-hlukového systému od SR a její minimální hodnoty jsou stanoveny následovně:

Vzdálenost anti-hlukového systému od SR [cm]	Minimální přesnost měření SR
Do 50	negarantovaná
51-100	50 %
101-150	80 %
více než 151	90 %“

93. Podle oddílu „Služba provozu sensorických řešení“ část „Požadavky na připojení do komunikační (datové) sítě“ bod 2.3 Specifikace plnění Přílohy č. 4: „Dodavatel zajistí připojení SR do komunikační sítě s pokrytím na celém území HMP ve volném prostoru minimálně 99 % a zároveň s deep-indoor pokrytím na území HMP minimálně 93 %.“
94. Podle oddílu „Služba provozu sensorických řešení“ část „Požadavky na data zpřístupněná přes API rozhraní“ bod 5.2 Specifikace plnění Přílohy č. 4: „Předání sensorických dat bude řešeno skrze zabezpečené REST API (ve formátu json). Předávaná sensorická data jsou vždy vázaná na konkrétní odpadovou nádobu v konkrétní lokalitě (identifikovanou pomocí KSNKO ID), vazba odpadová nádoba – senzor je řešena na straně dodavatele, tedy včetně změny vazby odpadová nádoba – senzor v případě fyzické výměny senzoru. ID senzoru je v rámci API předáváno pro účely monitoringu životního cyklu zařízení a provádění servisních operací ze strany zákazníka.“
95. Podle oddílu „Související plnění“ část „Požadavky na ekologickou likvidaci“ bod 6.2 a bod 6.3 Specifikace plnění Přílohy č. 4: „Pokud bude součástí deinstalace SR požadavek na jeho ekologickou likvidaci, proběhne jeho vyzvednutí současně s úkonem deinstalace na území HMP. Dodavatel předá Objednateli doklad o provedení ekologické likvidace SR.“
96. Podle Přílohy č. 5 „Ceník A“ zadávací dokumentace (dále jen „Příloha č. 5“):

	„Související plnění“	Jednotková cena [v Kč bez DPH]	Předpokládané odebrané množství [ks] za 4 roky
1.	Instalace sensorického řešení včetně zprovoznění a připojení do komunikační sítě	0 Kč	1500

2.	Deinstalace senzorického řešení	0 Kč	500
3.	Instalační sada pro senzorické řešení - nadzemní nádoba**	0 Kč	100
4.	Instalační sada pro senzorické řešení - podzemní nádoba**	0 Kč	100
5.	Náhradní baterie pro senzorické řešení	0 Kč	500
6.	Výměna baterie (úkon)	0 Kč	500
7.	Pronájem 1 ks senzorického řešení na 1 měsíc	0 Kč	50
8.	Školení	0 Kč	2
9.	Hodinová sazba servisního technika	0 Kč	100
10.	Hodinová sazba datového analytika	0 Kč	50
11.	Ekologická likvidace 1 ks senzorického řešení	0 Kč	200

** V případě, že instalační sada je neoddělitelnou součástí vnějšího krytu senzorického řešení, uvede dodavatel cenu krytu, popř. té jeho části, se kterou je instalační sada neoddělitelně spojena.“

97. Podle Přílohy č. 6 „Ceník B“ zadávací dokumentace (dále jen „Příloha č. 6“):

	„Související plnění	Jednotková cena	Předpokládané odebrané množství [ks] za 4 roky
1.	Instalace senzorického řešení včetně zprovoznění a připojení do komunikační sítě	0 Kč	1500
2.	Deinstalace senzorického řešení	0 Kč	500
3.	Instalační sada pro senzorické řešení - nadzemní nádoba**	0 Kč	100
4.	Instalační sada pro senzorické řešení - podzemní nádoba**	0 Kč	100
5.	Náhradní baterie pro senzorické řešení	0 Kč	500
6.	Výměna baterie (úkon)	0 Kč	500
7.	Pronájem 1 ks senzorického řešení na 1 měsíc	0 Kč	50
8.	Školení	0 Kč	2
9.	Hodinová sazba servisního technika	0 Kč	100
10.	Hodinová sazba datového analytika	0 Kč	50
11.	Ekologická likvidace 1 ks senzorického řešení	0 Kč	200

** V případě, že instalační sada je neoddělitelnou součástí vnějšího krytu senzorického řešení, uvede dodavatel cenu krytu, popř. té jeho části, se kterou je instalační sada neoddělitelně spojena.“

98. Zadavatel učinil součástí dokumentace nedatovaný dokument označený „Kontrolní list pro vyhodnocení sociálního a environmentálního odpovědného zadávání a inovací ve veřejné zakázce“ (dále jen „Kontrolní list“):

„Aspekty odpovědného veřejného zadávání či inovací, které je možné zohlednit ve veřejné zakázce	Vyhodnocení možnosti zohlednění OVZ a inovací (ano/ne/nerrelevantní)	Jaká opatření budou přijata? Případně proč aspekt OVZ či inovace zadavatel nevyužil?
<i>Mohou při plnění veřejné zakázky získat práci osoby znevýhodněné na trhu práce?</i>	NE	<i>Jedná se o velmi specifické plnění, které na trhu poskytuje pouze několik subjektů.</i>
<i>Mohou při plnění veřejné zakázky noví zaměstnanci, zejména znevýhodnění na trhu práce, získat nebo si zvýšit kvalifikaci? Je možné v rámci plnění veřejné zakázky uspořádat exkurze pro školy nebo veřejnost?</i>	NE	<i>Jedná se o velmi specifické plnění, které na trhu poskytuje pouze několik subjektů. Datové výstupy plnění budou přístupné veřejnosti.</i>
<i>Existuje zvýšené riziko, že při plnění veřejné zakázky bude docházet k porušování zákonného standardu pracovních podmínek dle zákoníku práce, právních předpisů v oblasti zaměstnanosti a BOZP? Případně je relevantní v rámci veřejné zakázky hodnotit lepší pracovní podmínky osob podílejících se na plnění, nad rámec zákonného standardu pracovních podmínek?</i>	NE	<i>Jedná se o pracovní sektor s nadstandardními pracovními podmínkami.</i>
<i>Existuje zvýšené riziko, že při plnění veřejné zakázky může docházet k porušování mezinárodních úmluv o lidských právech, sociálních či pracovních právech, zejména úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO) uvedených v příloze X směrnice č. 2014/24/EU?</i>	NE	<i>Jedná se o pracovní sektor s nadstandardními pracovními podmínkami.</i>
<i>Mohou plnění veřejné zakázky (nebo její části) poskytnout sociální podniky, případně se na plnění podílet jako poddodavatelé?</i>	NE	<i>Zadavatel využití poddodavatelů nijak neomezuje. Jedná se o velmi specifické plnění, které na trhu poskytuje pouze několik subjektů a zapojení sociálních podniků tedy není pravděpodobné.</i>

Mohou veřejnou zakázku nebo její část plnit malé a střední podniky (případně se na plnění podílet jako poddodavatelé)? Je vhodné přijmout taková opatření, aby se zlepšil jejich přístup k účasti ve veřejné zakázce?	ANO	
Existuje zvýšené riziko problémových vztahů v dodavatelském řetězci, zejména pro malé a střední podniky, jako např. opožděná splatnost faktur, nelegální zaměstnávání osob, porušování BOZP, nedodržování právních předpisů o ochraně životního prostředí apod.?	NE	Zadavatel nepředpokládá dodavatelské řetězce
Existuje ekonomicky přijatelné řešení, které umožní získat plnění šetrnější k životnímu prostředí, zejména které povede k omezení spotřeby energií, vody, surovin, produkce znečišťujících látek uvolňovaných do ovzduší, vody, půdy, omezení uhlíkové stopy apod.?	NE	Na základě veřejné zakázky bude implementováno inovativní řešení odpadového hospodářství, jehož cílem je mimo jiné zlepšení životního prostředí.
Existuje ekonomicky přijatelné řešení, které umožní využití obnovitelných zdrojů, recyklovaných surovin, snížení množství odpadu, zohlednění nákladů životního cyklu či zapojení jiných aspektů cirkulární ekonomiky?	NERELEVANTNÍ	
Existuje ekonomicky přijatelné řešení pro inovaci, tedy pro implementaci nového nebo značně zlepšeného produktu, služby nebo postupu souvisejícího s předmětem veřejné zakázky?	NE	Na základě veřejné zakázky bude implementováno inovativní řešení odpadového hospodářství, jehož cílem je mimo jiné zlepšení životního prostředí.
Je vhodné o užití OVZ ve veřejné zakázce informovat dodavatele, například formou předběžných	NERELEVANTNÍ	

tržních konzultací, představení plánu veřejných zakázek, setkání typu Meet the buyer neboli Poznej svého zadavatele, technických školení dodavatelů apod.?		
Existují jiná významná rizika nebo příležitosti z pohledu společenské odpovědnosti či udržitelnosti?	NE	Zadavateli taková rizika nejsou známa.“

99. Ve Vysvětlení č. 2 k dotazu směřujícímu na nezohlednění zásady uvedené v § 6 odst. 4 zákona zadavatel uvádí, že „postupoval při tvorbě zadávacích podmínek se všemi zásadami zadávacího řízení uvedenými v ust. § 6 ZZVZ. Dané zásady pak budou respektovány v celém průběhu zadávacího řízení. Pokud jde o naplnění zásad sociálně odpovědného zadávání, environmentálně odpovědného zadávání a inovací dle ust. § 6 odst. 4 ZZVZ lze zmínit rozdělení veřejné zakázky na části, které spolu s mírně nastavenými kvalifikačními předpoklady umožní účast malých a středních podniků v zadávacím řízení. Rovněž lze zmínit, že na základě veřejné zakázky samotné bude implementováno inovativní řešení odpadového hospodářství, jehož cílem je mimo jiné zlepšení životního prostředí. Dále ZD obsahuje např. požadavek na využití recyklovatelných materiálů u senzorických řešení. Zohlednění tazatelem zmíněných skutečností, tj. nákladů životního cyklu senzorických řešení, životnosti senzorických řešení, možnosti oprav senzorických řešení či energetickou náročnost provozu je z velké části obsaženo v příloze č. 3 a 4 ZD – Vzorový návrh smlouvy A a B. Vzhledem k povaze a smyslu veřejné zakázky tedy dle názoru zadavatele došlo k naplnění tazatelem zmíněných zásad výrazně nad rámec, který zadavateli ukládá ZZVZ.“
100. Ve Vysvětlení č. 2 zadavatel k dotazu směřujícímu ke stanovení kritérií hodnocení uvádí, že „při stanovení hodnotících kritérií postupoval v souladu s ust. § 114 ZZVZ. Dílčími hodnotícími kritérii jsou určitá rozmezí počtu dodávaných/provozovaných kusů senzorických řešení. Váhy těchto dílčích kritérií pak zohledňují předpoklad četnosti užití daných rozmezí. Pokud jde o tazatelem navrhované varianty, lze v ZD nastavené hodnocení přirovnat k tazatelem navrhovanému hodnocení tzv. spotřebitelského koše. Spotřebitelský koš, popř. jiná forma položkového rozpočtu se však používá spíše u plnění obsahujících množství různorodých položek. Váhy jsou v takovém případě dány četností dané položky ve spotřebitelském koši, popř. položkovém rozpočtu. Principiálně jde tedy o obdobný způsob hodnocení tomu, který je obsažen v ZD, jen namísto % vah u jednotlivých rozmezí (dílčích hodnotících kritérií) užívá četnost. Hodnocení procentuální slevy není v daném případě dle názoru zadavatele vhodné a vedlo by velmi pravděpodobně k neporovnatelnosti podaných nabídek. Zadavatel by velmi obtížně hledal možnosti porovnání výše slevy z rozdílných jednotkových nabídkových cen účastníků a přiřazoval jim váhy tak, aby byla objektivně zohledněna jejich reálná hodnota. Zadavatelem stanovený způsob hodnocení naopak porovnává reálné hodnoty – ceny senzorických řešení, popř. jejich provozu, při současném zohlednění slevy dle počtu kusů senzorických řešení. Zadavatel tedy stanovením vah dílčích hodnotících kritérií transparentně deklaruje, která rozmezí budou v rámci plnění veřejné zakázky užívána nejčastěji. Hodnotící kritéria jsou tudíž nastavena naprosto transparentně. Pojistkou proti spekulativnímu stanovení nabídkové ceny bude krom výše uvedeného rovněž soutěž potenciálních dodavatelů.

Hodnocené ceny jsou samozřejmě promítnuty do vzorových návrhů smluv A i B, jejichž přílohou budou právě vyplněné ceníky, na které text smlouvy odkazuje. To je uvedeno i v bodu 6. ZD.“

101. V námitkách navrhovatel brojí proti stanovení kritérií hodnocení, které dle něj může vést ke spekulativnímu jednání dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek. Navrhovatel k tomu argumentuje, že dodavatelé v rámci spekulací při přípravě nabídky mohou nadhodnocovat ceny v nejpravděpodobnějších rozmezích dodávek senzorů, a naopak absurdně snižovat nabídkové ceny v těch počtech, kde je pravděpodobnost jednotlivých objednávek velmi nízká. Dle navrhovatele *„(v) důsledku takto spekulativního jednání by podaná nabídka mohla být hypoteticky vyhodnocena jako nejvýhodnější (...), avšak fakticky se o nejvýhodnější nabídku jednat nebude (...).“*
102. Navrhovatel v námitkách dále namítá, že zadavatel v části 1 a části 2 poptává dvě zdánlivě různá technologicky odlišná řešení, která však mají uspokojit zcela identickou potřebu zadavatele ve smyslu zajištění monitoringu naplnění odpadových nádob. Navrhovatel konstatuje, že zadavatel fakticky poptává shodné plnění k naplnění jeho potřeb dvakrát. Dle navrhovatele *„s ohledem na totožnost účelu, ke kterému plnění poptávané v části 1. a části 2. má sloužit, je třeba konstatovat, že zadavatel v těchto dvou částech veřejné zakázky fakticky poptává z hlediska naplnění jeho potřeb zcela identické, resp. vzájemně zastupitelné (ve smyslu možnosti dodávky konkrétního plnění jak z rámcové dohody k části 1., tak k části 2. veřejné zakázky) plnění. Takový postup je však v rozporu se ZZVZ.“* Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na § 51 odst. 4 zákona a dovozuje z něj, že *„zadavatel nesmí zahájit nové zadávací řízení před ukončením předchozího s obdobným předmětem, bylo by zcela absurdní, pokud by zadavatel mohl pro naplnění své potřeby realizovat dvě zadávací řízení zahájená a vedená paralelně (...).“*
103. V námitkách navrhovatel též brojí proti požadavku stanovenému v bodu 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 a to, aby sensorické řešení umožnilo připojení min. do dvou komunikačních sítí, neboť má za to, že namítaný požadavek *„není způsobilý vyloučit eventualitu, kdy v řešené oblasti nebude dostatečné pokrytí ani jednou z dodavatelem zvolených komunikačních sítí“*. Navrhovatel k tomu tvrdí, že *„má být odpovědností vybraného dodavatele zvolit v řešené oblasti síť s vyhovujícím pokrytím, kdy však v takovém případě postrádá požadavek na připojení sensorických řešení do minimálně dvou sítí opodstatnění, resp. v takovém případě se jedná o požadavek nedůvodně omezující hospodářskou soutěž.“* V další argumentaci navrhovatel konstatuje, že *„v rámci relevantního trhu je nabídka sensorických řešení umožňujících napojení do dvou datových sítí současně značně omezena. (...) Ve spojení s tím, že ke stanovení tohoto požadavku není dán žádný objektivní důvod, tak nelze konstatovat jinak, než že i tato zadávací podmínka představuje nedůvodné překážky a omezení hospodářské soutěže.“*
104. Dle výstupu ze systému elektronického nástroje obsahujícího přehled podaných nabídek zadavatel v části 1 obdržel 2 nabídky a v části 2 obdržel 3 nabídky.
105. Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách k námitce, v níž navrhovatel brojí proti stanovení kritérií hodnocení, předně odkazuje na Vysvětlení č. 2 a dále uvádí, že kritérii hodnocení *„jsou určitá rozmezí počtu dodávaných/provozovaných kusů sensorických řešení. Váhy těchto dílčích kritérií pak zohledňují předpoklad četnosti užití daných rozmezí. (...) Zadavatel dal jasně najevo, že za nejpravděpodobnější považuje jednorázové nákupy od 1*

do 2 000 kusů, když tyto položky mají nejvyšší váhu 10 %, a dále považuje zadavatel za nejpravděpodobnější, že bude současně provozováno od 1 001 do 3 500 kusů, když opět těmto kategoriím přiřadil nejvyšší procentní podíl 12 % z celkového hodnocení. Není tak pravdivé tvrzení stěžovatele, že váhy odpovídají prostému matematickému procentnímu rozpadu celkové váhy hodnotícího kritéria, neboť pak by každá kategorie dostala cca 9 %, což se zjevně nestalo, a naopak zadavatel jasně zvýšil váhu kategorií, jejichž užití se mu jeví nejpravděpodobnější. Pokud jde o stěžovatelem navrhované varianty, lze (...) nastavené hodnocení přirovnat ke stěžovatelem navrhovanému hodnocení tzv. spotřebitelského koše.“ Zadavatel dále odmítá tvrzení navrhovatele uvedené v námitkách, že některý z potencionálních dodavatelů mohl disponovat interními informacemi zadavatele o pravděpodobném počtu poptávaných senzorů. Zadavatel v této souvislosti uvádí, že „(j)edinou informací o těchto počtech, kterou zadavatel komunikuje veřejně, jsou právě váhy dílčích hodnotících kritérií“.

106. K námitce, v níž navrhovatel namítá totožnost předmětu části 1 a části 2, zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách sděluje, že předměty částí rámcové dohody nejsou shodné a plně zastupitelné. V této souvislosti zadavatel dodává: „Přestože velká část zadávacích podmínek je v obou částech totožná, stanovení rozdílných požadavků na konektivitu a min. přesnost měření hladiny zaplněnosti související s přítomností (resp. nepřítomností v části 2. veřejné zakázky) anti-hlukového systému v odpadové nádobě, mohou znamenat zcela rozdílná technická řešení a rozdílné ceny“. K argumentu identické potřeby, kterou mají dle navrhovatele obě části rámcové dohody naplňovat, zadavatel uvádí, že tato skutečnost je dle něj irelevantní, resp. zadavateli není zřejmé, kam danou argumentací navrhovatel směřuje. Zadavatel nesouhlasí ani s argumentací navrhovatele, kterou dovozuje z § 51 odst. 4 zákona, jelikož skutkový stav popsany v tomto zákonném ustanovení v namítaném případě nenastal, a tudíž dle něj nemohlo dojít k porušení § 51 odst. 4 zákona.
107. K námitce, v níž navrhovatel namítá, že zadavatel v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 nestanovil minimální či orientační rozsah předmětu plnění, zadavatel předně v odůvodnění rozhodnutí o námitkách sděluje, že zákon nestanovuje obligatorní obsahové náležitosti rámcových dohod, tudíž nestanovením množství zařízení, která mají být poptávána v rámci částí rámcové dohody, dle něj nemohlo dojít k porušení zákona. Zadavatel dále uvádí, že u rámcových dohod „bývají taková ustanovení používána velmi zřídka, jelikož musí být nutně spojena se sankcemi pro případ, kdy stanovený minimální odběr z rámcové dohody není dodržen. V případě, že zadavatel nezná v době zahájení zadávacího řízení přesný počet poptávaného plnění, mohla by taková ustanovení, která jistě mohou dávat dodavatelům určitou jistotu (v oblasti finanční, plánovací) znamenat kolizi zadavatele se zásadou hospodárného vynakládání veřejných prostředků.“ Zadavatel dále navrhovateli oponuje, když uvádí, že mu „není zřejmé, jak by mohl »zařídít«, aby dva dodavatelé podali nabídku každý do jednoho zadávacího řízení, aby pak zadavatel »mohl« (dle spekulace stěžovatele) odebírat plnění pouze od jednoho z obou takto úspěšných dodavatelů. Pokud bychom se totiž pokusili domyslet spekulaci stěžovatele až do důsledku, stejně tak je možné, že všichni konkurenční dodavatelé (o kterých stěžovatel prohlašuje, že jich je omezený počet) podají nabídku pouze do jedné části a spekulace stěžovatele by se tak zcela minula účinkem. Již z uvedeného je zřejmé, že pokud by úmyslem zadavatele skutečně bylo jakýmkoliv způsobem diskriminovat některého z dodavatelů, jistě by zadávací podmínky neformuloval právě tímto způsobem.“

108. K námitce navrhovatele směřující proti bodu 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách uvádí, že „(z) důvodu snížení rizika nedostatečného pokrytí komunikační sítě, popř. existence jiného faktoru ovlivňujícího fungování komunikační sítě v místě umístění sensorického řešení, požaduje zadavatel možnost připojení sensorického řešení do dvou komunikačních sítí. Vzhledem k tomu, že žádné dvě komunikační sítě se zcela nepřekrývají, považuje zadavatel daný požadavek za zcela legitimní. Zadavatel se chce pokud možno vyhnout situaci (či alespoň minimalizovat počet těchto situací), kdy sensorické řešení umožňující připojení toliko do jedné komunikační sítě bude na určitých místech zcela nepoužitelné.“ Argumentaci navrhovatele, v níž tvrdí, že nabídka sensorických řešení umožňujících připojení do dvou komunikačních sítí je značně omezena, zadavatel označuje za „naprosto neurčitou a zcela bez konkrétního odůvodnění (...) za účelovou.“ Zadavatel v této souvislosti dodává, že „v případě nových a inovativních řešení nenabízí trh příliš mnoho alternativ. To však neznamená, že by měl zadavatel rezignovat na své minimální požadavky. Možnost připojení sensorického řešení do dvou komunikačních sítí navíc trh prokazatelně nabízí, což mimo jiné potvrzuje i vícero podaných nabídek v části 1. veřejné zakázky.“ Zadavatel odůvodnění odmítnutí této námitky uzavírá s tím, že požadavek na možnost připojení sensorického řešení do dvou komunikačních sítí je „odůvodněn objektivní potřebou zadavatele mít zajištěno napojení alespoň k jedné z obou sítí“.

109. K námitce, v níž navrhovatel brojí proti nezohlednění § 6 odst. 4 zákona v zadávací dokumentaci, zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách plně odkazuje na Vysvětlení č. 2, ve kterém uvedl, že při tvorbě zadávacích podmínek postupoval v souladu se všemi zásadami zadávacího řízení uvedenými v § 6 zákona. Zadavatel dále sděluje, že namítané zásady budou respektovány v celém průběhu zadávacího řízení. V souvislosti s aplikací § 6 odst. 4 zákona v šetřeném zadávacím řízení zadavatel uvádí, (i) že rozdělil rámcovou dohodu na části, čímž umožnil účast malým a středním podnikům, (ii) že na základě samotné rámcové dohody bude implementováno inovativní řešení odpadového hospodářství, jehož cílem je mj. zlepšení životního prostředí, (iii) že u sensorických řešení požaduje využití recyklovatelných materiálů a ekologickou likvidaci. K zohlednění navrhovatelem uváděných skutečností, tj. nákladů životního cyklu, životnosti, možnosti oprav a energetické náročnosti provozu sensorických řešení, zadavatel odkazuje na Přílohu č. 3 a Přílohu č. 4. Zadavatel má za to, že namítané zásady byly v zadávacím řízení naplněny.

Další zjištěné skutečnosti

110. V Analýze lokální spolehlivosti předložené v rámci vyjádření zadavatele ze dne 17. 5. 2022 je uvedeno: „Hlavní výsledky (...)“

- *Skutečné pokrytí a spolehlivost komunikačních sítí přímo v odpadové nádobě neodpovídá provozovateli deklarováným mírám pokrytí dle veřejně dostupných informací (map pokrytí).*
- *Lokální podmínky lze obtížně predikovat a reálně jsou zjistitelné nejdříve až v momentě instalace, resp. na základě provozních dat.“*

(...)

Závěr

Závěrem analýzy Fáze 1 se potvrdil předpoklad, že existují zásadní rozdíly ve spolehlivosti zasílání dat přes komunikační sítě Sigfox, LoRa a NB-IoT ze senzorů v rámci jednotlivých stanovišť s podzemními odpadovými nádobami na územní hl. m. Prahy. Výstup z analýzy zároveň vyvrátil korelaci s deklarovaným pokrytím a udávanou spolehlivostí sítí provozovatelů komunikačních sítí z veřejně dostupných zdrojů. Z tohoto závěru vyplývá, že pro docílení co nejvyšší spolehlivosti zasílání dat je nezbytné použití takového senzoru, který disponuje funkcionalitou možnosti volby komunikační sítě v závislosti na lokálních podmínkách s ohledem na reálná data ze senzorů. (...)

Ukazuje se, že prosté přepnutí sítě bez nutnosti přesunu senzoru (tzn. deinstalace, přesun a instalace), by umožnilo zásadní zvýšení spolehlivosti zasílání dat v rámci stanoviště, a tedy i celkové zvýšení spolehlivosti zasílání dat bez nutnosti vynaložení vícenákladů na přesun. Využití takové funkcionality může mít přínos zejména v případě instalace senzorů na nové stanoviště, kde ještě nejsou známa data o reálné spolehlivosti zasílání dat, protože na podklady týkající se pokrytí a spolehlivosti komunikačních sítí od jejich provozovatelů se nelze spoléhat. Veřejně dostupně informace (mapy) nezohledňují lokální podmínky i v kontextu, že se jedná o »in door« instalaci (do nádob podzemních a nadzemních). Nelze tak předem jednoznačně určit (resp. zvolit), která komunikační síť bude nejlepší.“

111. V Analýze počtu zpráv předložené v rámci vyjádření zadavatele ze dne 17. 5. 2022 je uvedeno: „Cílem analýzy je zhodnocení, zda senzory nainstalované do kontejnerů posílají data v požadované četnosti a dále ověřit vliv faktorů (např. typ komunikační sítě, typ odpadu, typ odpadové nádoby, lokalita instalace, stav baterie) na odesílání dat.

Hlavních výsledky

- Nejdůležitějším faktorem ovlivňujícím počet zpráv je spolehlivost a pokrytí komunikační sítě dle lokálních podmínek, do které je senzor připojen.

(...)

Závěr

I když zastoupení senzorů typu V3 (82 ks) je nižší oproti V2 (370 ks), z výsledků zpracované analýzy vyplývá, že počet obdržených zpráv z měření závisí oproti ostatním výše jmenovaným faktorům primárně na lokálním pokrytí komunikační sítě. Nejdůležitějším parametrem je síla signálu, která bývá v místech instalace různá pro každý typ komunikační sítě. Senzory, u kterých bylo možné nastavit v lokalitě instalace vhodnější typ komunikační sítě, dosahují výrazně lepších výsledků co do spolehlivosti a počtu zasílaných zpráv než senzory, u kterých je možnost připojení jen do jediné sítě. Možnost nastavení sítě zvyšuje pravděpodobnost řádného fungování senzoru v různých lokalitách, neboť se snižuje riziko odesílání menšího počtu měření, než je stanoveno.“

112. Ve vyjádření ze dne 17. 5. 2022 zadavatel předložil Průzkum trhu, ze kterého vyplývá mj. následující:

	Senzor	Telekomunikační síť	Dvě komunikační sítě v jednom zařízení
1.	Sensoneo j.s.a. single sensor 3.0	LoRaWAN 2.SigFox NB-IoT	ANO

(...)			
2.	BrighterBins The BrightSense module (ultrazvuk)	LoRaWAN NB-IoT SigFox	ANO (dovývoj v případě většího počtu kusů)
3.	BrighterBins The BrightSense module (laser)	LoRaWAN NB-IoT SigFox	ANO (dovývoj v případě většího počtu kusů)
4.	Waste Hero Smart Bin Sensor	GSM LTE-M NB-IoT LoRaWAN	ANO
(...)			
5.	EcubeLabs CleanFLEX	GPRS (GSM) LoRaWAN NB-IoT LTE-M	ANO

Právní posouzení

K aktivní legitimaci navrhovatele k podání námitek, resp. návrhu

113. Aktivní legitimaci navrhovatele k podání námitek, resp. návrhu zpochybnil zadavatel v rozhodnutí o námitkách, v němž tvrdí, že „(s)těžovateli nemohla stanovením rozporovaných zadávacích podmínek vzniknout újma, jelikož stěžovatel není schopen realizovat předmět veřejné zakázky (...) je prokazatelné, že není schopen dodat senzorická řešení využívající IoT sítě k zajištění sběru dat, ani taková senzorická řešení dle zadávacích podmínek provozovat.“
114. Podle § 5 zákona se dodavatelem rozumí osoba, která nabízí poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací, nebo více těchto osob společně. Za dodavatele se považuje i pobočka závodu; v takovém případě se za sídlo dodavatele považuje sídlo pobočky závodu.
115. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma, pro kterého zákon dále zavedl legislativní zkratku „stěžovatel“.
116. Podle § 249 zákona se řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahajuje na písemný návrh stěžovatele (ve smyslu výše uvedené legislativní zkratky), pro kterého zákon dále zavádí legislativní zkratku „navrhovatel“, nebo z moci úřední.
117. § 250 odst. 1 zákona podává demonstrativní výčet úkonů, proti nimž lze podat návrh, domnívá-li se navrhovatel, že tyto úkony (či opomenutí) zadavatele nejsou v souladu se zákonem a v jejich důsledku vznikla nebo hrozí navrhovateli újma na právech.
118. Podle § 251 odst. 1 zákona musí návrh vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.

119. Aktivní legitimace konkrétní osoby k podání návrhu je tedy dána za kumulativního splnění dvou předpokladů (podmínek): (1) jedná se o dodavatele, (2) kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky hrozí nebo vznikla újma.
120. Úřad z veřejně dostupných zdrojů na <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma.vysledky?subjektId=621612&typ=PLATNY> seznal, že navrhovatel je zapsán v obchodním rejstříku, tudíž může být považován za potenciálního dodavatele, tj. dodavatele ve smyslu § 5 zákona, přičemž zadavatel v šetřeném případě jako podmínku účasti dodavatele v bodech 5.1.2 a 5.2.2 zadávací dokumentace stanovil požadavek na prokázání profesní způsobilosti dodavatele podle § 77 odst. 1 zákona právě ve formě předložení výpisu z obchodního rejstříku nebo jiné obdobné evidence, pokud jiný právní předpis zápis do takové evidence vyžaduje (viz body 71. a 72. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Dále Úřad z veřejně dostupných zdrojů https://www.rzp.cz/cgi-bin/aps_cacheWEB.sh?VSS_SERV=ZVWSBJVYP&OKRES=&CASTOBCE=&OBEC=&ULICE=&CDOM=&COR=&COZ=&ICO=25037994&OBCHJM=&OBCHJMATD=0&ROLES=P&JMENO=&PRIJMENI=&NAROZENI=&ROLE=&VYPIS=1&type=&PODLE=subjekt&IDICO=84360ae9bf8595dbb37b&HISTORIE=0 seznal, že navrhovatel je zapsán v živnostenském rejstříku, podle kterého disponuje předmětem podnikání „výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení“, „poskytování technických služeb k ochraně majetku a osob“ a „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, dle něhož je oprávněn podnikat v celkem 2 oborech činností – „Koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej vyjma činností uvedených v příl. č. 1 - 3 zák. č. 455/91 Sb., ve znění pozdějších předpisů“ a „Poskytování software a poradenství v oblasti hardware a software“. K tomu Úřad dodává, že navrhovatel v rámci návrhu sdělil, že „je obchodní společností podnikající mimo jiné v oboru odpovídajícím předmětu plnění veřejné zakázky. (...) je obchodní korporací s více jak 20letou praxí ve vyvíjení a dodávání různých řídicích a telematických komponentů. Navrhovatel nabízí vývoj, výrobu a implementaci přístupových, vjezdových a parkovacích systémů. Dalším důležitým prvkem v činnosti firmy je zakázkový vývoj a výroba elektronických zařízení v oblasti bezpečnostních a regulačních technologií.“
121. Úřad v této souvislosti akcentuje, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách nerozporuje, že navrhovatel není dodavatelem ve smyslu § 5 zákona, ani to, že nedisponuje potřebným živnostenským oprávněním k plnění předmětu rámcové dohody, a ani netvrdí, že by navrhovatel nebyl schopný realizovat předmět rámcové dohody ve spolupráci s dalším dodavatelem či poddodavatelem, toliko tvrdí, že navrhovatel „není schopen dodat senzorická řešení využívající IoT síť k zajištění sběru dat, ani taková senzorická řešení dle zadávacích podmínek provozovat“, přičemž toto své tvrzení ničím nedokládá.
122. Úřad z obsahu návrhu seznal, že navrhovatel v něm ke své újmě uvádí, že „spočívá zejména v ušlém zisku z plnění předmětu veřejné zakázky, jenž navrhovatel nebude moci v důsledku nezákonně stanovených zadávacích podmínek realizovat. Dále navrhovateli rovněž hrozí nemateriální újma spočívající v nezískání odpovídajících zkušeností a referencí o řádném poskytnutí služeb, jež tvoří předmět plnění veřejné zakázky.“
123. K tomu Úřad s odkazem na dosavadní rozhodovací praxi Úřadu a judikaturu správních soudů uvádí, že co se týče vyjádření újmy, v zásadě postačí, aby byla prokázána alespoň v tom smyslu, že dodavatel ztratil minimálně teoretickou možnost veřejnou zakázku získat. Újma je pojmem širším než pojem škoda a může v sobě zahrnovat jak materiální, vyčíslitelnou škodu, tak škodu,

jejíž výši je obtížné či nemožné v okamžiku podání námitek přesně stanovit. Zájem na získání veřejné zakázky by měl přicházet v úvahu tehdy, je-li dodavatel oprávněn veřejnou zakázku plnit, tj. příkladmo má-li potřebné živnostenské oprávnění (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 54/2012 – 443 ze dne 9. 4. 2013; rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0030/2019/VZ-10933/2019/322/DJa ze dne 17. 4. 2019, č. j. R158/2009/VZ10447/2010/310/ASc ze dne 15. 7. 2021; rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0327,0328/2019/VZ-35855/2019/523/VHm ze dne 30. 12. 2019, č. j. ÚOHS-39356/2020/500/JBě ze dne 7. 12. 2020).

124. Úřad rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 5 Afs 48/2013-272 ze dne 30. 5. 2014³, v němž jmenovaný soud uvedl, že „(k) problematice aktivní legitimace k podání návrhu je nutno v první řadě konstatovat, že přezkumné řízení zahájené podle § 114 zákona o veřejných zakázkách musí být dostupné co nejširšímu okruhu navrhovatelů. Prostředkem k dosažení tohoto cíle je co nejméně restriktivní a maximálně benevolentní výklad § 110 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách (...). Při extenzivním charakteru posuzování návrhové legitimace se tak zvyšuje role pouhé potenciality splnění podmínek, a to zejména ve vztahu k definici stěžovatele ve smyslu § 110 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách.“ Z výše citovaného rozsudku je tak patrný akcent na extenzivní výklad aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu k Úřadu, neboť přezkumné řízení před Úřadem by mělo být dostupné co nejširšímu okruhu navrhovatelů. Ve vztahu k šetřenému případu tak Úřad konstatuje, že k podání návrhu by měl být legitimován co nejširší okruh dodavatelů potenciálně schopných realizovat požadovaný předmět rámcové dohody, ať již samostatně na základě své nabídky, či ve spolupráci s dalšími dodavateli na základě podání společné nabídky, či s využitím poddodavatele, tudíž Úřad považuje navrhovatele za aktivně legitimovaného k podání návrhu v situaci, kdy je dodavatelem ve smyslu § 5 zákona a v návrhu specifikoval újmu, která mu hrozí nebo vznikla postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním rámcové dohody.
125. Co se týká prokázání aktivní legitimace k podání námitek, resp. návrhu Úřad pro úplnost dodává, že ve zde šetřeném případě se jedná o jiné skutkové okolnosti, než které posuzoval předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-07479/2022/161 ze dne 12. 4. 2022, v němž řešil aktivní legitimaci navrhovatelky, jejíž předmět podnikání je definován zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a stavovskými předpisy, a jako taková není oprávněna poskytovat služby stavebního dozoru, které zadavatel v rámci plnění veřejné zakázky primárně vyžaduje. Předseda Úřadu v citovaném rozhodnutí konstatoval: „Mnohem problematičtější a spornější však je přitakání odvozené aktivní legitimaci k podání námitek v případě, kdy je stěžovatelem subjekt, který není oprávněn plnit gros veřejné zakázky a který současně námitkami napadá právě tu část zadávacích podmínek, která do jeho vlastního postavení nikterak nezasahuje, jako je tomu v právě posuzované věci.“ (srov. bod 26. a následující odůvodnění citovaného rozhodnutí předsedy Úřadu). Skutkové okolnosti zde šetřeného případu jsou dle Úřadu odlišné, jelikož nelze bez dalšího konstatovat, že navrhovatel je v pod/dodavatelském postavení plně závislý na jiném dodavateli (tj. subjekt není oprávněn plnit gros veřejné zakázky), a že navrhovatel napadá zadávací podmínky, které

---

³ Pozn. Úřad: Úřad pro úplnost dodává, že citovaný rozsudek byl Nejvyšším správním soudem vydán za účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, avšak jeho závěry jsou aplikovatelné i za účinnosti zákona, což platí paušálně o veškeré judikatuře a rozhodovací praxi Úřadu, kterou je v tomto rozhodnutí argumentováno.

mohou z povahy věci zasáhnout toliko jiného pod/dodavatele (tj. namítané zadávací podmínky do jeho vlastního postavení nikterak nezasahují). Dle Úřadu je v posuzované věci možné konstatovat, že navrhovatel má alespoň teoretickou možnost rámcovou dohodu uzavřít, jelikož jeho předmět podnikání se s podstatou rámcové dohody zcela nemíjí a navrhovatel uvádí újmu, která mu v důsledku postupu zadavatele hrozí (viz body 120. a 122. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

126. Na základě shora uvedených skutečností Úřad uzavírá, že navrhovatel byl aktivně legitimován k podání námitek, resp. návrhu, jelikož je dodavatelem ve smyslu § 5 zákona a s ohledem na to, že na právech navrhovatele mohla vzniknout újma, resp. její vznik mohl hrozit, jak uvádí navrhovatel v námitkách, resp. návrhu. Dle Úřadu tudíž nejsou dány zákonem předvídané důvody pro zamítnutí návrhu podle § 265 písm. b) zákona, a Úřad proto dále přistoupí k věcnému posouzení navrhovatelem v návrhu namítaného.

K tvrzení navrhovatele, že rozhodnutí o námitkách je nepřezkoumatelné

127. S ohledem na tvrzení navrhovatele uvedené v části b) „Nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí o námitkách“ návrhu, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách je nepřezkoumatelné ve vztahu k námitce směřující proti stanovení kritérií hodnocení, totožnosti předmětu části 1 a části 2 a proti požadavku na možnost připojení senzorického řešení min. do dvou komunikačních sítí, přistoupil Úřad k posouzení toho, zda rozhodnutí o námitkách ob stojí v testu zákonnosti ve smyslu § 245 odst. 1 zákona, tedy, zda se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem v námitkách tvrzeným, a zda je tak rozhodnutí o námitkách přezkoumatelné.
128. Úřad v této souvislosti dodává, že navrhovatel rozhodnutí o námitkách označil za nepřezkoumatelné, avšak jeho zrušení v návrhu nepožaduje, když primárně navrhuje, aby bylo Úřadem zrušeno zadávací řízení, nikoliv rozhodnutí o námitkách. Úřad má tedy za to, že navrhovatel požaduje, aby se zabýval primárně meritorním přezkumem.
129. V obecné rovině Úřad uvádí, že námitky jako procesní institut představují primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá, a své rozhodnutí odůvodnit v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona) tak, aby bylo zpětně přezkoumatelné. Úřad v této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu (např. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 45/2010 – 159 ze dne 15. 9. 2010), podle které požadavek transparentnosti „(...) není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“ Tato povinnost zadavatele, dovoditelná již ze samotných zásad zadávání veřejných zakázek, je v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedeným.
130. Úřad též odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-01903/2020/323/VVá ze dne 17. 1. 2020, v němž předseda Úřadu uvedl: „Není možné a především není účelné vyžadovat po zadavateli, aby větu od věty a slovo od slova vypořádával často velmi obsáhle podané námitky zadavatele, pokud mu dá v celkovém kontextu odpovědi na všechny jeho námitky, přičemž vyvrátí nebo potvrdí jeho úmysl zahájit správní řízení. (...) Opakuji tedy, že ač je samozřejmě po zadavateli nutno požadovat vyjádření ke všem navrhovatelovým námitkám,

není účelem institutu námitek a rozhodnutí o nich, zahrnovat zadavatele rozsáhlými podáními, na jejichž každou větu by bylo nutné podrobně odpovídat. Takový postup by byl absurdní, zneužitelný a byl by v rozporu jak se smyslem institutu námitek, tak se zásadami zadávání veřejných zakázek.“

131. Ze skutkových zjištění projednávané věci plyne, že zadavatel obdržel dne 24. 3. 2022 prostřednictvím datové schránky námitku (viz body 101. až 103. odůvodnění tohoto rozhodnutí), které dne 7. 4. 2022 v souladu s § 245 odst. 1 zákona odmítl rozhodnutím o námitkách (viz body 105. až 108. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
132. K v návrhu uvedenému tvrzení navrhovatele, že se zadavatel vůbec nevyjádřil k námitce směřující proti stanovení kritérií hodnocení a porušení § 114 odst. 2 zákona, a že zadavatel nereagoval na veškeré stěžejní argumenty navrhovatele, a proto je rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné, Úřad uvádí, že zadavatel danou námitku vypořádal, neboť podrobně a srozumitelně popsal svůj postup (úvahy) při stanovení kritérií hodnocení a vah v jednotlivých kritériích, a z odůvodnění zadavatele je tak seznatelné, z jakého důvodu stanovil pravidla pro hodnocení nabídek tak, jak je uvedeno v zadávací dokumentaci (blíže viz bod 105. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách reagoval na tvrzení navrhovatele, že by *„některý z dodavatelů mohl disponovat indikativními »interními« informacemi o pravděpodobném počtu senzorů, které bude zadavatel v rámci plnění veřejné zakázky poptávat“*, na kterém navrhovatel postavil argumentaci o spekulativním jednání dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek, tak, že citované tvrzení navrhovatele důrazně odmítl a sdělil, že jedinou informací o počtech dodávaných senzorů, kterou komunikuje veřejně, jsou jím stanovené váhy kritérií hodnocení (tedy předpoklady četnosti užití rozmezí počtu dodávaných kusů senzorů). Na základě obsahu odůvodnění rozhodnutí o námitkách Úřad konstatuje, že se zadavatel k šetřené námitce vyjádřil v celkovém jejím kontextu dostatečně podrobně a srozumitelně, tedy tak, aby byl dodržen smysl rozhodnutí o námitkách, jak jej vyjádřil ve výše citovaném rozhodnutí předseda Úřadu. Z rozhodnutí o námitkách totiž vyplývá, že navrhovatel obdržel podrobnou a srozumitelnou odpověď na otázku, proč zadavatel odmítl jeho námitku směřující proti stanovení kritérií hodnocení. Jinými slovy z odůvodnění rozhodnutí o námitkách je zcela zřejmé, z jakého důvodu zadavatel v této námitce navrhovateli nevyhověl.
133. Obdobně Úřad shledal, že se nelze ztotožnit s tvrzením navrhovatele, že je nepřezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí o námitkách, ve kterém zadavatel vypořádal námitku navrhovatele, v níž namítá, že zadavatel poptává v části 1 a části 2 *„shodné plnění k naplnění jeho potřeb dvakrát“*. Úřad z odůvodnění rozhodnutí o námitkách seznal, že zadavatel námitku odmítl s tím, že předmět části 1 a části 2 není shodný a není plně zastupitelný, neboť zadavatel stanovil rozdílné požadavky *„na konektivitu a min. přesnost měření hladiny zaplněnosti související s přítomností (resp. nepřítomností v části 2. veřejné zakázky) anti-hlukového systému v odpadové nádobě“* (blíže viz bod 106. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K argumentu identické potřeby se pak zadavatel vyjádřil tak, že jej považuje z pohledu zákona za irelevantní, a že mu není zřejmé, kam touto argumentací navrhovatel směřuje. Úřad tedy i v tomto případě uzavírá, že se zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách zabýval argumentací navrhovatele dostatečně podrobně a srozumitelně, tedy tak, aby byl dodržen smysl rozhodnutí o námitkách. Úřad v této souvislosti dodává, že skutečnost, že navrhovatel

s odůvodněním zadavatele nesouhlasí pak nemůže bez dalšího zakládat nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách.

134. K námitce, v níž navrhovatel brojí proti požadavku na možnost připojení sensorického řešení min. do dvou komunikačních sítí, se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil tak, že tímto požadavkem snižuje riziko nedostatečného pokrytí komunikačních sítí v místě instalace sensorického řešení. Navrhovatel dále argumentoval, že nabídka sensorických řešení umožňujících připojení do dvou komunikačních sítí je značně omezená, k čemuž zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách uvedl, že tato argumentace je dle něj neurčitá a bez konkrétního odůvodnění, a že *„(m)ožnost připojení sensorického řešení do dvou komunikačních sítí navíc trh prokazatelně nabízí, což mimo jiné potvrzuje i vícero podaných nabídek v části 1 veřejné zakázky.“* (blíže viz bod 108. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad porovnal obsah dotčené námitky s dotčeným odůvodněním rozhodnutí o námitkách a na základě zjištěného konstatuje, že se zadavatel k dané námitce vyjádřil v celkovém kontextu dostatečně podrobně a srozumitelně, tedy tak, aby byl dodržen smysl rozhodnutí o námitkách, jak jej vyjádřil ve shora citovaném rozhodnutí č. j. ÚOHS-01903/2020/323/VVá ze dne 17. 1. 2020 předseda Úřadu. Z rozhodnutí o námitkách totiž vyplývá, že navrhovatel obdržel podrobnou a srozumitelnou odpověď na otázku, proč zadavatel odmítl jeho námitku, tj. v celkovém kontextu rozhodnutí o námitkách navrhovatel obdržel odpovědi na veškerou argumentaci uvedenou k této námitce.
135. Úřad seznal, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách komplexně věnoval shora uvedeným námitkám navrhovatele, když uvedl v rozhodnutí o námitkách ucelený argumentační rámec, kterým reagoval na argumentaci navrhovatele obsaženou v těchto námitkách, a když podrobně a srozumitelně vyjádřil a odůvodnil svůj postoj vůči tvrzením navrhovatele, na základě něhož se mohl navrhovatel následně kvalifikovaně rozhodnout, jaký bude jeho další postup. Jelikož se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vypořádal s podstatou navrhovatelem uváděných námitek, plní tak rozhodnutí o námitkách svůj účel. Úvahy zadavatele v rozhodnutí o námitkách, které jej vedly k odmítnutí uvedených námitek navrhovatele, jsou dle Úřadu tedy zpětně přezkoumatelné. Na základě všeho shora uvedeného, tak Úřad odmítá tvrzení navrhovatele uvedené v návrhu a to, že *„rozhodnutí zadavatele o námitkách je nepřezkoumatelné, neboť se zadavatel odmítl zabývat vnesenou argumentací navrhovatele“*.
136. Úřad uzavírá, že v šetřeném případě došlo ze strany zadavatele k vypořádání shora uvedených námitek v souladu se zákonem, pročež neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 odst. 5 zákona.

K výroku I. rozhodnutí

137. Z § 241 zákona vyplývá, že námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma. Námitky se podávají písemně a lze je mj. podat proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté zákona, vč. stanovení zadávacích podmínek. Z § 242 odst. 1 zákona vyplývá, že obecná délka lhůty pro doručení námitek zadavateli je 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel o domnělém porušení zákona zadavatelem dozvěděl. Ve vztahu k námitkám proti zadávacím podmínkám pak zákonná úprava toto obecné pravidlo speciálně modifikuje tak, že podle § 242

odst. 4 zákona platí, že pokud je v zadávacím řízení stanovena lhůta pro podání nabídek, musí být námitky proti zadávací dokumentaci doručeny zadavateli nejpozději do skončení této lhůty. Úřad je zároveň povinen v souladu s § 257 písm. h) zákona zahájené řízení zastavit, právě pokud návrhu (vyjma návrhů podle § 254 zákona) nepředcházely řádně a včas podané námitky. Dané zákonné pravidlo respektuje princip, dle kterého je návrh až druhotným nástrojem procesní obrany dodavatele, když prvotním nástrojem je podání námitek přímo vůči zadavateli. Pakliže tedy dodavatel nevyužije možnosti podání námitek, resp. takto neučiní včas a řádně, tj. s veškerými zákonnými náležitostmi, pak není oprávněn domáhat se ochrany svých práv před Úřadem.

138. V šetřeném případě se tedy Úřad předně zabýval tím, zda byla naplněna základní podmínka pro to, aby se mohl návrhem věcně zabývat, spočívající ve splnění povinnosti navrhovatele před podáním návrhu podat zadavateli řádně a včas námitky. Řádnost a včasnost podaných námitek je přitom nutné posuzovat zejména s ohledem na jejich obsah a dodržení lhůty pro jejich podání.
139. Navrhovatel v námitkách namítá, že zadavatel v části 1 a části 2 poptává dvě zdánlivě různá technologicky odlišná řešení, která však mají uspokojit zcela identickou potřebu zadavatele. Navrhovatel s odkazem na § 51 odst. 4 zákona dovozuje, že by bylo absurdní, aby zadavatel mohl k naplnění své potřeby realizovat dvě zadávací řízení zahájené a vedené paralelně (viz bod 102. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
140. V návrhu navrhovatel k námitce směřující proti totožnosti předmětu části 1 a části 2 argumentuje mj. tak, že *„(t)echnická specifikace požadovaného plnění jak v části 1., tak v části 2. je natolik benevolentní, že obě části veřejné zakázky lze potenciálně plnit technologicky totožným zařízením. Tato skutečnost přitom zpochybňuje motivaci zadavatele vedoucí k rozdělení veřejné zakázky na části, neboť zadavatel se zcela reálně může dostat do situace, kdy bude mít uzavřeny dvě rámcové dohody, ze kterých bude moci objednávat pro naplnění jeho potřeb zcela rovnocenná plnění.“* (dále jen „argumentace o technické specifikaci“).
141. Po porovnání obsahu námitek s obsahem návrhu Úřad zjistil, že argumentace o technické specifikaci je navrhovatelem uvedena pouze v návrhu, nikoli ovšem již v námitkách. Úřad k tomu podotýká, že mu není známo, resp. z dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá, že by navrhovatel podal nejpozději do skončení lhůty pro podání nabídek, tj. do dne 25. 3. 2022 do 10:00 hodin, nějaké jiné námitky, které by směřovaly proti totožnosti předmětu části 1 a části 2, a v nichž by byla uvedena výše citovaná argumentace o technické specifikaci.
142. Úřad tedy konstatuje, že v případě argumentace o technické specifikaci se jedná o uvedení nových skutečností v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách, a jakožto k takovým má Úřad v souladu s § 251 odst. 4 zákona přihlédnout pouze tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli, přičemž navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli. Jelikož navrhovatel ve vztahu k argumentaci o technické specifikaci neprokázal, že by šlo o takovou novou skutečnost, kterou nemohl tvrdit již vůči zadavateli, Úřad k této argumentaci nepřihlédl. Pro úplnost Úřad dodává, že ani povaha daných skutečností nenasvědčuje tomu, že by o takové nové skutečnosti šlo.
143. Úřad akcentuje, že pokud některým částem návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky, přičemž jejich řádné a včasné podání je dle jazykového výkladu § 257 písm. h) zákona

podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v téže věci, je zřejmé, že není splněna zákonná podmínka pro projednání uvedených částí návrhu Úřadem. Z uvedeného důvodu Úřad rozhodl, že správní řízení v dané části návrhu podle § 257 písm. h) zákona zastaví.

144. Z důvodu procesní ekonomie Úřad rozhodl o zastavení řízení o části návrhu (výrok I.) rozhodnutím a nikoli usnesením, jak předpokládá § 257 zákona, a to rovněž s přihlédnutím k závěrům předsedy Úřadu, ke kterým dospěl v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0204/2018/VZ-04701/2019/321/ZSř ze dne 15. 2. 2019: „*Za třetí lze zmínit situaci, kdy navrhovatel uvede v návrhu rozsáhlou argumentaci týkající se výhrad, které v námitkách neuplatnil, pak o této části návrhu Úřad rozhodne podle § 257 písm. h) zákona samostatným výrokem. V této situaci zákon sice předpokládá formu usnesení, ale tato forma není nezbytně nutná, pakliže Úřad o zbytku návrhu rozhoduje rozhodnutím. Tudíž Úřad může podle § 257 písm. h) zákona přímo rozhodnout v samostatném výroku rozhodnutí, v jehož dalších výrocích pojedná zároveň i o dalších částech návrhu. Rozhodnutí je totiž vyšší forma než usnesení, tudíž v rámci něj může Úřad pojednat o všech skutečnostech, i o těch, u kterých, pokud by se rozhodovalo pouze o nich, by postačovala forma usnesení. Takový závěr potvrzuje např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1662/2004 ze dne 2. 5. 2005, z něhož vyplývá: »O zrušení rozsudku soudu prvního stupně a o vrácení věci k dalšímu řízení odvolací soud rozhoduje – jak vyplývá z ustanovení § 223 o.s.ř. - formou usnesení. Povahu usnesení neztrácí toto rozhodnutí ani v případě, je-li přiřčleněno k jinému rozhodnutí odvolacího soudu, pro něž je ustanovením § 223 o.s.ř. stanovena forma rozsudku.«*“. Z toho důvodu Úřad rozhodoval o zastavení řízení v části návrhu rozhodnutím.
145. S ohledem na vše výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

146. V první řadě Úřad uvádí, že § 132 odst. 1 zákona stanovuje zadavateli v případě postupu v zadávacím řízení, jehož cílem je uzavření rámcové dohody, povinnost použít pravidla pro podlimitní nebo nadlimitní režim. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě činí předpokládaná hodnota rámcové dohody 59 569 549 Kč bez DPH, přičemž předpokládaná hodnota části 1 činí 32 864 828 Kč bez DPH a části 2 činí 26 704 721 Kč bez DPH, Úřad konstatuje, že daná hodnota rámcové dohody odpovídá předpokládané hodnotě nadlimitní veřejné zakázky na dodávky. Z uvedených důvodů tedy Úřad na šetřený případ aplikoval pravidla pro nadlimitní režim.
147. Úřad dále v obecné rovině uvádí, že zadávacími podmínkami podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona jsou veškeré podmínky stanovené zadavatelem týkající se průběhu zadávacího řízení a účasti v zadávacím řízení, pravidel pro hodnocení nabídek a dalších podmínek pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona. Dále Úřad připomíná, že podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona tvoří zadávací dokumentaci veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení. Zadávací dokumentaci je proto nutno považovat za komplex požadavků a podmínek, na jejichž základě dodavatelé v první řadě vůbec zvažují svoji účast v zadávacím řízení.

148. Úřad v obecné rovině též uvádí, že řádné stanovení zadávacích podmínek je jednou ze základních povinností zadavatele v rámci zadávacího řízení a odpovědnost za jejich nastavení leží plně na zadavateli, který nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele, jak explicitně plyne z § 36 odst. 3 zákona. Na základě zadávací dokumentace dodavatelé zpracovávají své nabídky, a proto nesmí být stanovena tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovala konkurenční výhodu nebo vytvářela bezdůvodné překážky hospodářské soutěže (srov. § 36 odst. 1 zákona). Úřad zdůrazňuje, že nezpochybňuje právo zadavatele vymezit si dle vlastních potřeb podmínky související s předmětem rámcové dohody. Zadavatel však v takové situaci musí mít na paměti, že je v tomto ohledu vázán pravidly obsaženými v § 6 zákona.
149. Lze přitom dovozovat, že zadávací podmínky mohou za konkrétních okolností ve svém důsledku vytvářet jistou nerovnováhu mezi dodavateli, tj. mohou do určité míry „prolamovat“ základní zásady zadávacího řízení, avšak výlučně za předpokladu, že pro to existuje objektivní důvod na straně zadavatele. Jinak řečeno zadávací podmínky sice mohou pro určité dodavatele skýtat výhodu, avšak nesmí tomu tak být bezdůvodně, tj. tato výhoda musí být odůvodněna, resp. vycházet z konkrétních logických úvah a potřeb zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny. Pokud tomu tak bude, nelze z pohledu Úřadu hovořit o porušení zákona při stanovení zadávacích podmínek zadavatelem.

K namítané totožnosti předmětu části 1 a části 2 a nestanovení žádného minimálního ani orientačního rozsahu plnění v Příloze č. 3 a Příloze č. 4

150. K námitce, v níž navrhovatel namítá, že zadavatel v části 1 a části 2 poptává dvě zdánlivě různá technologicky odlišná řešení, která však mají uspokojit zcela identickou potřebu zadavatele, a že tedy poptává shodné, resp. zcela identické vzájemně zastupitelné plnění k naplnění jeho potřeb dvakrát, Úřad sděluje, že zadavatel předmět části 1 podrobně specifikoval ve Specifikaci plnění Přílohy č. 3 a předmět části 2 podrobně specifikoval ve Specifikaci plnění Přílohy č. 4, přičemž Úřad z obsahu dotčených specifikací seznal, že zadavatel:
- v části 1 požaduje, aby senzorické řešení umožnilo připojení min. do dvou komunikačních sítí, zatímco v části 2 požaduje, aby senzorické řešení umožnilo připojení min. do jedné komunikační sítě (viz body 78. a 88. odůvodnění tohoto rozhodnutí);
  - v části 1 (senzorické řešení primárně určené do nádob neobsahujících anti-hlukový systém) oproti části 2 (senzorické řešení primárně určené do nádob osazených anti-hlukovým systémem) požaduje jiné obecné požadavky na přesnost měření hladiny zaplněnosti nádoby (hladiny odpadu; viz body 81., 82., 91. a 92. odůvodnění tohoto rozhodnutí);
  - v části 1 a v části 2 uvádí rozdílné požadavky na připojení do komunikační sítě (viz body 83. a 93. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Úřad na základě těchto skutečností zjištěných v zadávací dokumentaci tedy nemůže souhlasit s tvrzením navrhovatele, že zadavatel poptává „shodné plnění“, a to vzhledem k rozdílnosti některých technických podmínek na předmět části 1 a části 2, resp. s ohledem na rozdílné požadavky na vlastnosti předmětu rámcové dohody, které zadavatel vymezil v části 1 a části 2. Dle Úřadu je tedy nesporné, že se v šetřeném případě nejedná o shodná plnění, jak tvrdí navrhovatel, jelikož, jak vyplývá z výše uvedeného, zadavatelem požadovaná senzorická řešení

v části 1 a části 2 se liší v počtu připojení do komunikační sítě, v požadavcích na přesnost měření hladiny odpadu (zaplněnosti nádoby) a v požadavcích na rozsah pokrytí komunikační sítě na celém území HMP ve volném prostoru (příp. deep-indoor pokrytím na území HMP).

151. K argumentaci navrhovatele, že předměty části 1 a části 2 „*mají uspokojit zcela identickou potřebu zadavatele*“, což navrhovatel shledává rozporné se zákonem, avšak nijak blíže nespécifikuje, v čem konkrétně porušení zákona spatřuje, Úřad uvádí, že tato argumentace navrhovatele z pohledu zákona není relevantní, neboť tato skutečnost sama o sobě nic nevyovídá o porušení zákona. Úřad v obecné rovině akcentuje, že při existenci konkrétní potřeby, na základě které zadavatel specifikuje určité technické podmínky poptávaného předmětu plnění, kterými kvalitativně vymezuje vlastnosti předmětu rámcové dohody, je ve vztahu ke stanovení zadávacích podmínek povinen dodržet mj. základní zásady stanovené v § 6 zákona, které se promítají do § 36 odst. 1 zákona a § 89 zákona, tedy i zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, tzn., že ve vztahu ke stanovení zadávacích podmínek, a to včetně technických podmínek vymezujících předmět poptávaného plnění, je nezbytné dbát na to, aby zadávací podmínky vůči potenciálním dodavatelům bezdůvodně nezaručovaly konkurenční výhodu či nevytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. V kontextu právě obecně uvedeného se pak otázka naplnění potřeby zadavatele jeví jako nedůvodná, jelikož nelze seznat nic rozporného se zákonem v tom, že srovnatelného účelu (či jak uvádí navrhovatel identické potřeby) je zadavatelem dosahováno různými způsoby řešení – dvěma předměty rámcové dohody (viz předchozí odstavec odůvodnění tohoto rozhodnutí).
152. K argumentaci navrhovatele, v níž s odkazem na § 51 odst. 4 zákona dovozuje, že „*by bylo zcela absurdní, pokud by zadavatel mohl pro naplnění své potřeby realizovat dvě zadávací řízení zahájená a vedená paralelně*“, Úřad uvádí, že uvedené ustanovení zákona upravuje podmínky pro zahájení dalšího zadávacího řízení na veřejnou zakázku s obdobným předmětem a představuje tak ochranu práv a legitimních očekávání dodavatelů proti tomu, aby souběžně u jednoho zadavatele probíhalo více zadávacích řízení s obdobným předmětem plnění (tedy ochranu před možným zneužitím nebo proti účelovému souběhu více zadávacích řízení s obdobným předmětem). Jedním z účelů § 51 odst. 4 zákona je tedy chránit účastníky prozatím neukončeného dřívějšího zadávacího řízení před jeho zmařením tím, že zadavatel obdobný předmět plnění obstará v jiném zadávacím řízení. Úřad konstatuje, že zde šetřený případ nelze bezesporu podřadit či jakkoli „*svazovat*“ s § 51 odst. 4 zákona, jelikož zadavatel v souladu s § 132 odst. 1 zákona v návaznosti na § 35 zákona zadává více částí rámcové dohody v jednom postupu podle části šesté zákona, tzn., že se nejedná o případ, kdy před ukončením dřívějšího postupu podle části šesté zákona zadavatel zahájil postup podle části šesté zákona s obdobným předmětem, a tím by zmařil legitimní očekávání dodavatelů původního postupu podle části šesté zákona. Jinak řečeno skutkový stav zde šetřeného případu je zcela odlišný od toho, který zákonodárce předvídá v § 51 odst. 4 zákona, tudíž Úřad šetřenou argumentaci navrhovatele odmítá jako nedůvodnou.
153. V další argumentaci navrhovatel namítá, že zadavatel v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 nestanovil „*žádný minimální ani orientační rozsah plnění poptávaného na základě závazků z rámcových dohod. (...) Za uvedené situace je ponecháno pouze na uvážení (libovůli) zadavatele, na základě které rámcové dohody jednotlivé dodávky poptá. Absence smluvních ujednání v návrhu rámcových dohod (...) implikuje skrytou diskriminaci, (...) zadavatel tak vytváří prostor pro potenciální diskriminaci jednoho z obou vybraných dodavatelů tím, že bude odebírat pouze*

od druhého z nich“. Úřad ze zadávací dokumentace předně seznal, že zadavatel stanovil v (i) bodu 2. zadávací dokumentace předpokládanou hodnotu části 1 a části 2, (ii) bodu 7. zadávací dokumentace váhy jednotlivých kritérií hodnocení, které dle vyjádření k návrhu stanovil s ohledem na předpokládanou četnost užití daných rozmezí nákupů a provozu senzorických řešení a (iii) Příloze č. 5 a Příloze č. 6 u jednotlivých souvisejících plnění předpokládané odebrané množství za 4 roky (viz body 4., 74., 96. a 97. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad má za to, že uvedené údaje (zadávací podmínky) jsou dostatečným podkladem pro to, aby si účastníci zadávacího řízení jako odborníci na daný předmět rámcové dohody byli schopni učinit představu o požadovaném rozsahu poptávaného plnění.

154. Úřad ke shora citované argumentaci dále sděluje, že touto navrhovatel brojí proti smluvním (obchodním) podmínkám, a že Příloha č. 3 a Příloha č. 4 představuje specifickou část zadávacích podmínek, která vychází z potřeb zadavatele a působí vůči všem účastníkům zadávacího řízení stejně. Pravomoc Úřadu je vytyčena § 248 zákona, dle kterého Úřad vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona. S tím souvisí i omezená přezkumná pravomoc Úřadu ve vztahu k smluvním (obchodním) podmínkám, resp. možnost Úřadu vyjadřovat se ke smluvním (obchodním) podmínkám stanoveným zadavatelem je značně omezená. Úřad při výkonu své pravomoci přezkoumává soulad postupu zadavatele v zadávacím řízení se zákonem, není však jeho úkolem hodnotit vhodnost, správnost či absenci smluvních (obchodních) podmínek nebo kontrolovat či korigovat vyváženost těchto podmínek definovaného smluvního vztahu, na což svou argumentací ve své podstatě cílí navrhovatel. Úřad též nemůže suplovat úlohu právního poradce při interpretaci té které smluvní (obchodní) podmínky a při její absenci.
155. Úřad v souvislosti s rozsahem svých kompetencí týkajících se možnosti posouzení smluvních (obchodních) podmínek odkazuje např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 48/2011-69 ze dne 28. 2. 2013, v němž je mj. uvedeno, že není úkolem Úřadu, „*aby hodnotil vhodnost, přiměřenost či vymahatelnost soukromoprávní podmínky stanovené zadavatelem, nejedná-li se o zjevný exces vyvolávající nemožnost plnění předmětu zakázky a nejde-li o pravidlo pro posuzování kvalifikace a samotného hodnocení nabídek, jež by muselo být předmětem posouzení z pohledu ZVZ [zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů].*“ Z citovaného rozsudku tak lze dovodit, že do pravomoci Úřadu spadá pouze posouzení toho, zda smluvní (obchodní) podmínky nepředstavují zjevný exces, jenž by vyvolával nemožnost plnění předmětu rámcové dohody za předpokladu, že nejde o pravidlo pro posuzování kvalifikace či hodnocení nabídek.
156. V této souvislosti Úřad poznamenává, že nelze odhlédnout též od skutečnosti, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách navrhovatel dostatečně jasně a srozumitelně podal informace o tom, z jakého důvodu v Příloze č. 3 a Příloze č. 4 nestanovil minimální či orientační rozsah předmětu plnění, čehož se svou argumentací navrhovatel ve své podstatě domáhá (viz body 12. a 107. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
157. V kontextu shora uvedených obecných závěrů má Úřad za to, že absence namítané smluvní (obchodní) podmínky nepředstavuje zjevný exces, jenž by vyvolával nemožnost plnění předmětu rámcové dohody, nemá vliv na pravidla posouzení splnění podmínek kvalifikace účastníka zadávacího řízení a ani neovlivňuje hodnocení nabídek. S ohledem na presumpci

profesionality je tedy na navrhovateli (dodavateli), aby vyhodnotil míru podnikatelského (obchodního) rizika a svobodně se rozhodl, zda nabídku za stanovených smluvních podmínek (tj. bez uvedení minimálního/orientačního rozsahu poptávaného plnění) podá či nikoliv.

158. K zásadě zákazu diskriminace stanovené v § 6 odst. 2 zákona Úřad předně obecně uvádí, že spočívá zejména v tom, že žádný z dodavatelů nesmí být postupem zadavatele bezdůvodně znevýhodněn oproti svým konkurentům, resp. zadavatel nesmí dodavatelům bezdůvodně ztěžovat možnost účastnit se zadávacího řízení či v něm uspět. Zásada zákazu diskriminace je typicky spojena se stanovením zadávacích podmínek, které bezdůvodně znevýhodňují určitého dodavatele/skupinu dodavatelů. Namítá-li navrhovatel, že absence množství sensorických řešení, které má být na základě Přílohy č. 3 a Přílohy č. 4 odebráno, může vést k diskriminaci jednoho ze dvou vybraných dodavatelů, jelikož je ponecháno na vůli zadavatele, na základě které rámcové dohody (resp. Přílohy č. 3 a Přílohy č. 4) jednotlivé dodávky poptá, pak Úřad uvádí, že se jedná o spekulativní obecné tvrzení navrhovatele, které není odvislé od konkrétních okolností, a které nemůže tudíž svědčit pro možné porušení zásady diskriminace podle § 6 odst. 2 zákona.
159. Úřad na základě shora uvedeného neshledal v namítané totožnosti předmětu části 1 a části 2 a v nestanovení žádného minimálního ani orientačního rozsahu plnění poptávaného na základě rámcových dohod ničeho rozporného se zákonem, jak namítá navrhovatel.

K namítaným kritériím hodnocení

160. Navrhovatel dále namítá, že zadavatelem stanovená kritéria hodnocení mohou vést ke spekulativnímu jednání dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny. Navrhovatel v této souvislosti polemizuje, že by některý z dodavatelů mohl disponovat interními informacemi o pravděpodobném počtu sensorů, které bude zadavatel v rámci plnění rámcové dohody poptávat, a že v takovém případě by pak dodavatel v rámci spekulací při přípravě své nabídky mohl nadhodnotit ceny v nejpravděpodobnějších rozmezích dodávek sensorů a naopak absurdně snížit nabídkové ceny v těch počtech, kde je pravděpodobnost jednotlivých dodávek velmi nízká, což by dle navrhovatele ve svém důsledku mohlo vést k tomu, že nabídka takového dodavatele by mohla být vyhodnocena jako nejvýhodnější, avšak fakticky by se o nejvýhodnější nabídku nejednalo. Na základě toho navrhovatel namítá rozpor zadavatelem stanovených kritérií hodnocení s § 114 odst. 2 zákona. Dle navrhovatele stanovená kritéria hodnocení atakují samotný účel zákona, a to hospodárné, účelné a efektivní vynakládání prostředků.
161. Úřad ze zadávací dokumentace seznal (viz body 70., 73. a 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí), že zadavatel dostatečně jasně a srozumitelně účastníkům zadávacího řízení podal informace o tom, (i) že jejich nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti, (ii) jak mají koncipovat svoji nabídkovou cenu, (iii) jak jsou stanovena pravidla pro hodnocení nabídek, resp. stanovena kritéria hodnocení, jejich váhy, metoda vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení a postup při hodnocení nabídek, přičemž toto ani sám navrhovatel nijak nerozporuje, když ve své podstatě pouze polemizuje nad spekulativním jednáním dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny a nad možným „únikem“ informací o pravděpodobném počtu sensorů, které bude zadavatel poptávat. Pro úplnost Úřad podotýká, že navrhovatelem namítaná zadávací podmínka a všechny s ní související zadávací podmínky platí shodně pro všechny dodavatele. Argumentaci navrhovatele o údajném

spekulativním jednání dodavatelů považuje Úřad za ryze spekulativní, tedy irelevantní, neboť nelze bez jakýchkoliv důkazů o domnělém „úniku“ informací od zadavatele dovozovat jakékoliv jednání dodavatelů ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny, resp. dovozovat na základě ničím nepodložených domněnek či dohadů, že jako nejvýhodnější může být vyhodnocena nabídka, která fakticky nejvýhodnější nabídkou není. K tomu Úřad akcentuje, že úkolem Úřadu není zkoumat a hodnotit možné úmysly účastníků zadávacího řízení, ale vykonávat dozor nad dodržováním zákona a zadávacích podmínek ze strany zadavatele.

162. Navrhovatel na základě svého tvrzení o údajném spekulativním jednání dodavatelů a na základě zadavatelem stanovených kritérií hodnocení namítá porušení § 114 odst. 2 zákona, což Úřad považuje za nedůvodný závěr navrhovatele, jelikož z bodu 1. zadávací dokumentace jednoznačně vyplývá, že v každé části rámcové dohody zadavatel vybere dodavatele, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější, a z bodů 6. a 7. zadávací dokumentace jednoznačně vyplývá způsob stanovení nabídkové ceny a způsob hodnocení nabídek (viz body 70., 73. a 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad k § 114 odst. 2 zákona obecně uvádí, že tento vymezuje, co může zadavatel u jemu předložených nabídek hodnotit, když jednotlivé obsahové požadavky na samotný proces hodnocení a vymezení, co a jak je zadavatel oprávněn konkrétně hodnotit, jsou upraveny zejména v následujících ustanoveních zákona (srov. § 115 až 119 zákona). Zadavatel podle § 114 odst. 2 zákona má vždy povinnost hodnotit nabídky na základě jejich ekonomické výhodnosti. K tomu Úřad dále dodává, že v rámci hodnocení nabídek je zadavatel povinen plně respektovat pravidla, která pro tento účel uvedl v zadávací dokumentaci, tzn., v průběhu hodnocení hodnotit nabídky podle všech kritérií hodnocení, která si v zadávací dokumentaci vymezil, přičemž má povinnost zohlednit při hodnocení procentuální váhy, jež přiřadil jednotlivým kritériím hodnocení, a musí dodržovat postup provedení hodnocení nabídek. Samotné hodnocení nabídek pak musí být provedeno transparentně. Jelikož zadavatel, jak již Úřad uvedl výše, v zadávací dokumentaci přímo stanovil pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují kritéria hodnocení, váhu těchto kritérií a metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích, a postup při hodnocení nabídek, proti čemuž navrhovatel nic konkrétního nenamítá, nelze dle Úřadu bez dalšího konstatovat porušení § 114 odst. 2 zákona, když skutkové okolnosti zde šetřeného případu tomu nesvědčí.
163. Přestože se jedná o situace, o jejichž vzniku navrhovatel v rámci své argumentace bez jakýchkoliv důkazů či konkrétních tvrzení pouze spekuluje, dodává Úřad nad rámec předchozích bodů odůvodnění tohoto rozhodnutí, že zákon zadavateli dává mechanismy, na základě kterých může v případě jakýchkoli pochybností žádat ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny účastníkem zadávacího řízení např. o objasnění údajů a dokladů (srov. § 46 zákona) či o písemné zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny (srov. § 113 zákona).
164. Namítá-li navrhovatel, že zadávací podmínkou – nastavením kritérií hodnocení – zadavatel atakuje účel zákona, a to hospodárné, účelné a efektivní vynakládá veřejných prostředků, musí Úřad konstatovat, že není příslušný k výkonu dozoru nad postupy zadavatelů, které údajně odporují pravidlům plynoucím z jiných právních předpisů, typicky tzv. zásadám 3E, tj. zásadám účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti obsaženým např. v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Úřad k tomu doplňuje, že zákon neupravuje postup zadavatele z hlediska dodržování namítaných

zásad 3E. Cílem zákona je sice zajištění zásad hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti při nakládání s veřejnými prostředky, nicméně zákon tohoto cíle dosahuje skrze vytváření podmínek pro to, aby byly veřejné zakázky zadávány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli, a k tomu má vlastní zásady zakotvené v § 6 zákona. Úřad tedy v první řadě přezkoumává způsob provedení zadávacího řízení, viz např. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008. Úřad v této souvislosti dále odkazuje na rozsudek NSS č. j. 3 Afs 18/2015-32 ze dne 25. 11. 2015 a konstatuje, že zásada hospodárnosti (potažmo žádné z pravidel 3E) nemůže mít automaticky aplikační přednost před postupem souladným se zákonem, respektive v daném případě před vymezením zadávacích podmínek ze strany zadavatele v souladu se zákonem. K uvedeným závěrům lze rovněž odkázat na rozhodovací praxi Úřadu, a to např. na rozhodnutí č. j. ÚOHS-29103/2020/511/LHI ze dne 17. 9. 2020.

165. Ve vztahu k polemice navrhovatele, že zadavateli nic nebránilo, aby v rámci kritérií hodnocení pracoval např. s výší slevy s ohledem na počet kusů senzorů objednaných v rámci dílčí objednávky nebo stanovil modelový spotřebitelský koš předpokládající několik objednávek senzorů v určitém počtu, Úřad v obecné rovině uvádí, že veškeré požadavky na pravidla pro hodnocení nabídek stanoví na základě svých potřeb primárně zadavatel, přičemž musí dodržet zákonem stanovená pravidla pro hodnocení nabídek (srov. § 115 zákona) a základní zásady stanovené § 6 zákona, aby bylo dosaženo účelu předpokládaného zákonem, a to zadání veřejné zakázky při zajištění hospodářské soutěže. Úřad tedy akcentuje, že stanovení pravidel pro hodnocení nabídek je zcela v kompetenci zadavatele a nikdo jiný (ani navrhovatel) není oprávněn snažit se o jejich změnu dle svých „představ“, jak ve své podstatě v návrhu činí navrhovatel. Úřad na tomto místě opakovaně uvádí, že zadavatel dostatečně jasně a srozumitelně účastníkům zadávacího řízení podal informace o tom, jak mají koncipovat svoji nabídkovou cenu, přičemž argumentace navrhovatele nesměřovala proti nejasnosti či nejednoznačnosti zadávacích podmínek ve vztahu k pravidlům pro hodnocení nabídek, tudíž polemika, že tato mohla být nastavena zadavatelem jinak, je nedůvodná.
166. Úřad tedy s ohledem na výše uvedené uzavírá, že v nyní šetřeném případě neshledal, že by zadavatel postupoval v rozporu s § 114 odst. 2 zákona.

K namítnému požadavku na možnost připojení senzorického řešení do min. dvou komunikačních sítí

167. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že veškeré požadavky zadavatele na předmět plnění (technické podmínky) musí vždy vycházet z jeho objektivně zdůvodnitelných potřeb, aby bylo dosaženo účelu předvídaného zákonem, tj. uskutečnění soutěže o konkrétní veřejnou zakázku (rámcovou dohodu) za dodržení základních zásad veřejného zadávání, jež jsou stanoveny § 6 zákona. Obdobně se vyjádřil předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0122/2019/VZ-26282/2019/322/HSc ze dne 25. 9. 2019, v němž uvedl, že „(n)astavením zadávacích podmínek stanovuje zadavatel základní parametry plnění, kterými hodlá uspokojit určitou svou oprávněnou potřebu. Je tedy nutné, aby nastavené zadávací podmínky odrážely ve všech aspektech potřebu zadavatele, byly stanoveny ve vztahu k této potřebě přiměřeně a byly danou potřebou odůvodněny.“ K tomu lze doplnit, že je to samozřejmě zadavatel, kdo stanovuje požadavky na poptávaný předmět plnění a obecně zadávací podmínky, jež mají reflektovat jeho potřeby; to je ostatně i důvodem, proč veřejnou zakázku zadává. Nicméně

stále platí, že zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby způsobovaly bezdůvodnou (nepřiměřenou) překážku soutěže mezi dodavateli (srov. § 36 odst. 1 zákona).

168. K problematice stanovení zadávacích podmínek předseda Úřadu ve shora citovaném rozhodnutí dále uvádí, že zadávací podmínky musí být stanoveny tak, aby zaručovaly spravedlivou soutěž dodavatelů schopných realizovat veřejnou zakázku a zároveň tak, aby plnění podle zadávacích podmínek naplnilo potřeby a legitimní očekávání zadavatele. Zadavatel tedy může ve smyslu § 36 odst. 1 zákona nastavením zadávacích podmínek omezit hospodářskou soutěž, toto omezení ale musí být odůvodněné jeho oprávněnými potřebami. Pokud tomu tak bude, nelze z pohledu Úřadu hovořit o porušení zákona při stanovení zadávacích podmínek zadavatelem. Dle názoru Úřadu přitom důkazní břemeno ohledně objektivní povahy důvodů pro vznik nerovnováhy mezi dodavateli leží plně na zadavateli (k tomu srov. shodný závěr vyplývající z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2021 sp. zn. 29 Af 53/2019).
169. Důvodnost určité zadavatelem stanovené zadávací podmínky, je dále nutno posuzovat prizmatem zásady přiměřenosti, tzn. že nikoliv pouze samotná zadávací podmínka musí být stanovena přiměřeně k určité potřebě zadavatele, nýbrž i důvod, proč zadavatel ke stanovení dané zadávací podmínky přistoupil, musí být ve vztahu k této podmínce přiměřený. Podle shora citovaného rozhodnutí předsedy Úřadu pak *„(v) praxi (...) nelze po zadavateli požadovat, aby jednoduchou a nijak excesivní podmínku stanovenou pro požadované plnění odůvodňoval sofistikovanými úvahami, výpočty či dokonce znaleckými posouzeními, pokud pro její použití svědčí jednoduché avšak logické vysvětlení. Při stanovení zadávacích podmínek tak nelze akceptovat libovůli na straně zadavatele, nelze však ani nutit zadavatele, aby každou stanovenou podmínku zadávací dokumentace vyčerpávajícím způsobem obhajoval.“*
170. Za účelem posouzení, zda se stanovením namítané zadávací podmínky nedopustil zadavatel porušení zákona, se Úřad zabýval otázkou, zda navrhovatelem namítaná technická podmínka stanovená v bodu 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 nebyla stanovena bezdůvodně, jinými slovy řečeno, zda stanovením této podmínky zadavatel bezdůvodně neomezil hospodářskou soutěž zvýhodněním konkrétního dodavatele, resp. znevýhodněním některých potencionálních dodavatelů.
171. Dle odůvodnění rozhodnutí o námitkách a vyjádření k návrhu zadavatel požaduje možnost připojení senzorického řešení do min. dvou komunikačních sítí z důvodu snížení rizika nedostatečného pokrytí komunikační sítí, popř. existence jiného faktoru ovlivňujícího fungování komunikační sítě v místě instalace senzorického řešení. Zadavatel se tímto požadavkem chce, pokud možno vyhnout situaci, nebo alespoň minimalizovat počet těch situací, kdy senzorické řešení umožňující připojení pouze do jedné komunikační sítě bude na určitých místech nepoužitelné (podrobně viz body 26. a 108. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel pak dále své odůvodnění stanovení namítané zadávací podmínky rozvedl ve vyjádření zadavatele ze dne 17. 5. 2022 (podrobně viz body 31. až 33. odůvodnění tohoto rozhodnutí), jehož součástí byly Analýza lokální spolehlivosti a Analýza počtu zpráv, v nichž jsou vyhodnoceny informace, které zadavatel získal převážně během roku 2021 z doposud instalovaných a provozovaných senzorických řešení. Z uvedených analýz mj. vyplynulo, že pro docílení co nejvyšší spolehlivosti zasilání dat je vhodné použít takový senzor, který disponuje funkcí volby komunikační sítě (podrobně viz body 110. a 111. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

172. Úřad ze zadávací dokumentace dále seznal, že zadavatel v bodu 2.3 Specifikace plnění Přílohy č. 3 stanovil požadavek na procentuální rozsah pokrytí komunikačních sítí na území HMP ve volném prostoru a na procentuální rozsah deep-indoor pokrytí na území HPM (viz bod 83. odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž tuto zadávací podmínku nelze nepochybně oddělit od navrhovatelem namítaného bodu 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3. Obdobně dle Úřadu při posouzení namítané technické podmínky nelze odhlédnout od skutečnosti, že zadavatel rámcovou dohodu rozdělil na části, přičemž v části 1 požaduje sensorické řešení umožňující připojení min. do dvou komunikačních sítí (bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3) a v části 2 požaduje sensorické řešení umožňující připojení min. do jedné komunikační sítě (bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 4, viz bod 88. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z tohoto pohledu, tj. rozdělení rámcové dohody na části, se namítaná technická podmínka nejeví jako bezdůvodně omezující hospodářskou soutěž, naopak rozdělením rámcové dohody na části došlo k rozšíření okruhu účastníků zadávacího řízení, kteří mohou podat nabídku bez omezení do obou částí rámcové dohody, tj. do jedné části rámcové dohody nebo do obou částí rámcové dohody (viz bod 3. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V této souvislosti Úřad akcentuje, že nelze zadávací podmínky posuzovat izolovaně, jak činí v šetřené námítce navrhovatel, ale v kontextu všech požadavků a informací uvedených zadavatelem v zadávací dokumentaci. Ve zde šetřeném případě tedy nelze odhlédnout od faktu, že zadavatel rozdělil rámcovou dohodu na části a vedle požadavku na min. počet komunikačních sítí, do kterých má sensorické řešení umožnit připojení, stanovil i požadavky na rozsah pokrytí komunikačních sítí na území HMP.
173. Ze znění dotčených zadávacích podmínek a z jednotlivých vyjádření zadavatele se tedy podává, že zadavatelův požadavek na možnost připojení sensorického řešení do min. dvou komunikačních sítí je opřen o logickou úvahu, resp., že zadavatel technickou podmínku odůvodnil logickými argumenty, a to minimalizací případů, kdy instalované sensorické řešení nebude funkční a minimalizací vícenákladů spojených s demontáží původního a instalací nového sensorického řešení. Úřad došel k závěru, že zadavatel své úvahy, které jej vedly k zařazení možnosti připojení sensorického řešení do min. dvou komunikačních sítí dostatečně objasnil a podložil objektivními skutečnostmi získanými z Analýzy lokální spolehlivosti a Analýzy počtu zpráv. Zadavatel tedy dle Úřadu danou technickou podmínku odůvodnil logickými argumenty a případné omezení hospodářské soutěže nelze mít za bezdůvodné.
174. Navrhovatel k bodu 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 dále namítá, že požadavek na připojení sensorických řešení do dvou komunikačních sítí není způsobilý vyloučit eventualitu, kdy v místě jeho instalace nebude dostatečné pokrytí ani jednou z dodavatelem zvolených komunikačních sítí. K této argumentaci Úřad uvádí, že ze znění relevantních zadávacích podmínek (bod 1.2 Specifikace plnění Přílohy č. 3 a bod 2.3 Specifikace plnění Přílohy č. 3) a z jednotlivých vyjádření zadavatele nelze jakkoli dovodit, že by namítanou technickou podmínkou zadavatel chtěl dosáhnout 100 % pokrytí zvolenými komunikačními sítěmi v místě instalace sensorického řešení, kam svojí námítkou ve své podstatě míří navrhovatel. Z logiky věci totiž touto zadávací podmínkou 100 % pokrytí komunikačními sítěmi v místě instalace sensorických řešení dosáhnout ani nelze, mj. proto, že v době zadávání rámcové dohody nejsou známa konkrétní místa instalace sensorických řešení a též proto, že nelze vyloučit, že v průběhu času se jakkoli změní pokrytí komunikačními sítěmi v místech instalace sensorických řešení. Z druhé strany argumentačního rámce však dle Úřadu nelze pochybovat o tom, že instalací sensorického řešení umožňujícího připojení do min. dvou komunikačních sítí, vč. stanovení požadavků na připojení do komunikační sítě, pravděpodobnost

dostatečného pokrytí v místě instalace sensorického řešení, a tedy i pravděpodobnost správného fungování sensorického řešení, bezesporu vzroste oproti instalaci sensorického řešení umožňujícího připojení pouze do jedné komunikační sítě, a to právě díky možnosti volby mezi vícero komunikačními sítěmi. Jinými slovy v případě, že sensorické řešení v místě instalace nedisponuje pokrytím dodavatelem zvolené komunikační sítě, nestává se sensorické řešení „ihned“ nefunkční, jelikož je možné vzdáleně změnit dodavatelem zvolenou komunikační síť na jinou (druhou) komunikační síť, která v daném místě může mít dostatečné pokrytí, a může tak prostřednictvím ní být dosaženo správného fungování sensorického řešení. Namítanou technickou podmínkou tak zadavatel preferuje řešení, kterým ex ante snižuje riziko nefunkčnosti instalovaného sensorického řešení, resp. snižuje riziko, že v případě komunikační sítě s deklarovaným pokrytím v místě instalace její reálné pokrytí nebude k provozu sensorického řešení dostačující a sensorické řešení tak nebude plnit svůj účel. Dle Úřadu totiž nelze pochybovat o tom, že s počtem možností připojení sensorického řešení do komunikační sítě roste také pravděpodobnost správného fungování sensorického řešení v místě instalace, jelikož nelze vyloučit, že pokud první komunikační síť pokrytím v místě instalace nedisponuje, bude pokrytím v místě instalace disponovat druhá komunikační síť, což má bezesporu reálný dopad do služby provozu sensorického řešení.

175. Navrhovatel v této souvislosti též argumentuje, že má být odpovědností vybraného dodavatele zvolit v místě instalace komunikační síť s vyhovujícím pokrytím, přičemž v takovém případě postrádá požadavek na připojení sensorických řešení do dvou komunikačních sítí opodstatnění. Úřad k tomu s odkazem na vše v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedené dodává, že podle bodu 6.12 Přílohy č. 3 je odpovědností vybraného dodavatele, aby v místě instalace sensorického řešení zvolil vyhovující komunikační síť, přičemž podmínka na připojení do min. dvou komunikačních sítí se v tomto ohledu nejeví nijak neopodstatněná, resp. ani z tohoto pohledu namítaná zadávací podmínka „neztrácí“ své opodstatnění, jak ve své argumentaci tvrdí navrhovatel.
176. Navrhovatel dále namítá, že je *„nabídka sensorických řešení, umožňujících napojení do dvou komunikačních sítí, současně značně omezena“*, což dle navrhovatele ve spojení s tím, že ke stanovení této technické podmínky není dán žádný objektivní důvod, představuje nedůvodné překážky a omezení hospodářské soutěže. Úřad k tomu předně sděluje, že v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozhodnutí dovodil, že namítaná zadávací podmínka je opodstatněná, resp. zadavatelem odůvodněná, jelikož Úřad shledal důvody zadavatele objektivními a jasnými, když podmínka připojení do min. dvou komunikačních sítí je zadavatelem odůvodněna objektivními skutečnostmi, a to potřebou minimalizovat riziko nefunkčnosti instalovaného sensorického řešení a minimalizace vícenákladů spojených s případnou deinstalací a další instalací sensorického řešení. Za účelem posouzení dané argumentace navrhovatele Úřad vyzval zadavatele k doložení tvrzení, že možnost připojení sensorického řešení do min. dvou komunikačních sítí trh prokazatelně nabízí. Z vyjádření zadavatele ze dne 17. 5. 2022 a z Průzkumu trhu vyplynulo, že zadavatel otázku nabídky sensorických řešení umožňujících připojení do min. dvou komunikačních sítí šetřil, přičemž z předloženého Průzkumu trhu provedeného zadavatelem lze seznat, že na trhu jsou dostupné senzory splňující namítanou technickou podmínku, a to sensor *„Sensoneo j.s.a. single sensor 3.0“*, *„BrighterBins The BrightSense module ultrazvuk“*, *„BrighterBins The BrightSense module laser“*, *„Waste Hero Smart Bin Sensor“* a *„EcubeLabs CleanFLEX“* (v podrobnostech viz body 33. a 112. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z obdržené dokumentace o zadávacím řízení Úřad

dále seznal, že zadavatel v části 1 obdržel 2 nabídky a v části 2 obdržel 3 nabídky, z čehož lze dovodit, že 2 dodavatelé byli schopni dodat senzory umožňující připojení min. do dvou komunikačních sítí a 3 dodavatelé byli schopni dodat senzory umožňující připojení min. do jedné komunikační sítě (viz bod 104. odůvodnění tohoto rozhodnutí), tzn. že není významného rozdílu mezi počtem podaných nabídek v části 1 (požadováno sensorické řešení umožňující připojení min. do dvou komunikačních sítí) a v části 2 (požadováno sensorické řešení umožňující připojení min. do jedné komunikační sítě).

177. Úřad k v předchozím odstavci citované argumentaci podotýká, že navrhovatel nenamítá, že by požadavek na připojení sensorického řešení do min. dvou komunikačních sítí excesivně zúžil nabídku sensorických řešení, jimiž by bylo možné plnit předmět části 1, resp., že by na trhu tento požadavek splňoval např. pouze jeden typ senzoru, tzn., že namítaný údajný negativní dopad na hospodářskou soutěž navrhovatel staví toliko na svém tvrzení, že požadavek na připojení sensorického řešení do dvou komunikačních sítí postrádá opodstatnění a nabídka těchto sensorických řešení je „značně omezena“, což nedokládá ani relevantními skutečnostmi. Na základě tohoto tvrzení však dle Úřadu nelze „automaticky“ dovozovat omezení hospodářské soutěže (zvýhodnění/znevýhodnění určitých dodavatelů/výrobků) a namítat porušení zákona, když zadavatel v šetřeném případě bezpochyby uvedl konkrétní objektivní a logické důvody pro stanovení namítané zadávací podmínky a na základě skutečností vyplývajících z předchozího bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí nelze souhlasit ani s tvrzením navrhovatele o „značně omezené“ nabídce sensorických řešení na trhu.
178. V této souvislosti Úřad připomíná, že je oprávněním zadavatele stanovit, jakými sensorickými řešeními požaduje plnit předmět rámcové dohody, přičemž dodavatelé ve své podstatě musí takový požadavek akceptovat v případech, kdy to zadavatel odůvodní svými objektivními potřebami, které reflektují jeho potřeby. Úřad s odkazem na v úvodu uvedená obecná východiska akcentuje, že stanovení namítané technické podmínky na počet připojení sensorického řešení do komunikačních sítí závisí výlučně na uvážení zadavatele, který je jako jediný schopen nejlépe definovat svoje potřeby a nikdo jiný není oprávněn toto posuzovat či se snažit o změnu, jelikož pouze zadavatel je schopen definovat zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho potřebám a reflektovaly tedy jeho potřeby na plnění předmětu rámcové dohody.
179. K vyjádření navrhovatele ze dne 2. 6. 2022 (viz body 37. až 39. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž zejména polemizuje nad tím, že zadavatel údajně neúčelně nakládá s finančními prostředky, když dle něj náklady na výměnu sensorického řešení tam, kde komunikační síť nebude mít pokrytí, řeší navýšením celkových nákladů na rámcovou dohodu, když požaduje instalovat sensorická řešení umožňující přepínání mezi dvěma komunikačními sítěmi, což je dle navrhovatele technologicky podstatně náročnější zařízení, v kontextu všech shora uvedených závěrů (viz body 167. až 178. odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad konstatuje, že daná argumentace navrhovatele je nedůvodná, jelikož stanovení konkrétní technické podmínky je plně v gesci zadavatele, který je však při jejím stanovení nucen respektovat jednotlivá zákonná ustanovení, vč. základních zásad vyjádřených v § 6 zákona, které jsou ve vztahu k zadávacím podmínkám promítnuty také do § 36 odst. 1 zákona. Tvrzení (polemika) navrhovatele uvedená ve vyjádření ze dne 2. 6. 2022 směřuje primárně proti efektivitě vynakládání veřejných prostředků zadavatelem, k čemuž se Úřad podrobně vyjádřil v bodu 164. odůvodnění tohoto rozhodnutí, na který tímto odkazuje.

180. Úřad s ohledem na shora uvedené uzavírá, že zadavatel dostatečně odůvodnil jím nastavenou technickou podmínku týkající se požadavku na připojení sensorického řešení do min. dvou komunikačních sítí a že jeho důvody jsou objektivní a logické, přičemž z dokumentace předložené zadavatelem vyplynulo, že na trhu se nepochybně nachází min. 4 zařízení/senzory, jež vyhovují danému požadavku zadavatele. Za takové situace nelze dospět k závěru, že zadavatel bezdůvodně omezil hospodářskou soutěž.

K namítanému nezohlednění § 6 odst. 4 zákona v zadávací dokumentaci

181. Navrhovatel v této námitce namítá, že zadávací dokumentace nereflektuje zásadu zakotvenou v § 6 odst. 4 zákona, a že zadavatel „na environmentálně či sociálně odpovědné zadávání bez zřejmého důvodu zcela rezignoval“. Navrhovatel má za to, že vedle požadavku na využití recyklovaných materiálů u sensorických řešení, na který odkazuje zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, mohl zadavatel zohlednit i jiná environmentální kritéria, např. náklady životního cyklu, životnost, možnosti oprav či energetickou náročnost provozu sensorických řešení.
182. Úřad k šetřenému obecně uvádí, že podle § 6 odst. 4 zákona má zadavatel povinnost sociálně a environmentálně odpovědného veřejného zadávání a inovací ve veřejných zakázkách za předpokladu, že to je vzhledem k povaze a smyslu veřejné zakázky možné. Zadavatelé jsou povinni dodržovat zásady sociálně odpovědného zadávání, environmentálně odpovědného zadávání a inovací, jejichž definici obsahuje § 28 odst. 1 zákona pod písm. p) až r). Zadavatel by tak měl v rámci přípravy veřejné zakázky vždy ad hoc posoudit jednotlivé způsoby aplikace zásady stanovené § 6 odst. 4 zákona a zvolit takový způsob jejich uplatnění (pokud vůbec přicházejí do úvahy), jež bude z hlediska předmětu veřejné zakázky nejvhodnější. Zadavatel je povinen aplikovat dotčenou zásadu toliko v rámci těch veřejných zakázek, ve kterých je to vzhledem k jejich povaze a smyslu možné a odůvodněné, tedy faktické uplatnění zásad není nezbytné v rámci veškerých zadávaných veřejných zakázek absolutně. Zadavatel musí vždy zvážit povahu a smysl připravované veřejné zakázky a na základě toho následně vyhodnotit konkrétní možnosti aplikace této zásady, a to i ve vazbě na další zásady zadávání veřejných zakázek, vymezené § 6 zákona. Úřad dále poznamenává, že z žádného ustanovení zákona nevyplývá explicitní požadavek na obsah či formu odůvodnění postupu zadavatele v rámci aplikace § 6 odst. 4 zákona, tzn., že zadavatel není povinen vyhotovovat konkrétně označený dokument v písemné podobě, jež by tvořil součást zadávací dokumentace ve smyslu § 216 odst. 1 zákona v návaznosti na § 216 odst. 3 zákona. Na druhou stranu však zadavatel musí být připraven předložit řádné odůvodnění svého postupu vztahujícího se k dodržení zásad podle § 6 odst. 4 zákona.⁴
183. Úřad předně konstatuje, že zadavatel je dle svých jednotlivých vyjádření přesvědčen, že způsobem, jakým stanovil zadávací podmínky, zásady dle § 6 odst. 4 zákona naplnil. Úřad seznal, že k aplikaci § 6 odst. 4 zákona se zadavatel nejprve vyjádřil ve Vysvětlení č. 2. Následně zadavatel v rozhodnutí o námitkách k údajnému nezohlednění § 6 odst. 4 zákona uvedl, že při tvorbě zadávací dokumentace respektoval namítané zásady, o čemž dle něj svědčí to, že (i) rozdělil rámcovou dohodu na části, „které spolu s mírně nastavenými kvalifikačními předpoklady umožní účast malých a středních podniků v zadávacím řízení“; (ii) na základě

⁴ Pozn. Úřadu: DVOŘÁK, D., MACHUREK, T., NOVOTNÝ, P., ŠEBESTA, M. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 45 – 58

rámcové dohody samotné bude implementováno inovativní řešení odpadového hospodářství, jehož cílem je mj. zlepšení životního prostředí a (iii) zadávací dokumentace obsahuje požadavek na využití recyklovatelných materiálů u senzorických řešení nebo jejich ekologickou likvidaci. Obdobnou argumentaci pak zadavatel uvedl i ve vyjádření k návrhu, v němž k navrhovatelem zmíněným skutečnostem týkajícím se nákladů životního cyklu, životnosti, možnosti oprav či energetické náročnosti provozu senzorických řešení doplnil, že tyto skutečnosti jsou obsaženy v Příloze č. 3 a Příloze č. 4, a že „(m)imo jiné lze zmínit bateriové napájení senzorického řešení nebo využití komunikačních sítí s nízkou energetickou náročností“ (podrobně viz body 27., 99. a 109. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

184. Úřad z obdržené dokumentace o zadávacím řízení dále seznal, že zadavatel o aplikaci § 6 odst. 4 zákona vyhotovil Kontrolní list, ze kterého vyplývá, že samotný předmět rámcové dohody je implementací inovativního řešení odpadového hospodářství, jehož cílem je mj. zlepšení životního prostředí, a že rozdělením rámcové dohody na části je umožněno účastnit se zadávacího řízení také malým a středním podnikům (viz bod 98. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Dále Úřad ze zadávací dokumentace seznal, že se zásada sociálně a environmentálně odpovědného zadávání promítá v Příloze č. 3 a Příloze č. 4, v nichž zadavatel stanovuje např. požadavky na dostupnost náhradních dílů senzorických řešení, životnost baterie, provedení těla/krytu senzorického řešení, monitoring životního cyklu zařízení a na ekologickou likvidaci (podrobně viz body 76., 79., 80., 85., 87., 89., 90., 94. a 95. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
185. Dle Úřadu tak z obdržené dokumentace o zadávacím řízení a jednotlivých vyjádření zadavatele vyplývá, že zadavatel nerezignoval na aplikaci § 6 odst. 4 zákona, jak ve své námitce tvrdí navrhovatel, přičemž jako stěžejní Úřad považuje fakt, že již samotný předmět rámcové dohody je inovativním řešením ve smyslu § 6 odst. 4 zákona v rámci odpadového hospodářství s nepochybným ekologickým dopadem (měření náplně v odpadových nádobách má bezesporu dopad na efektivnější svoz odpadu), a dále fakt, že zadavatel prostřednictvím zadávacích podmínek zavázal dodavatele, aby pro účely realizace poptávaného předmětu plnění zajistili dodržování zásad sociálně a environmentálně odpovědného zadávání ve smyslu § 6 odst. 4 zákona, jež se s ohledem na znění zadávacích podmínek mají promítat i do celého dodavatelského řetězce. Jinak řečeno zadavatel bezpochyby reflektuje aspekty sociálně a environmentálně odpovědného zadávání a inovace vztahující se k samotnému předmětu rámcové dohody, pročez nemůže být sporu o tom, že zadavatel nerezignoval na aplikaci § 6 odst. 4 zákona, jak ve své námitce tvrdí navrhovatel. Úřad dále doplňuje, že argumentace navrhovatele je v této části návrhu spíše obecnějšího charakteru a Úřad ji spíše vnímá jako subjektivní tvrzení navrhovatele, které však nepodpořil žádnými relevantními skutečnostmi, resp. neuvedl, na základě jakých dat polemizuje nad možností zadavatele zohlednit v rámci šetřeného zadávacího řízení kritéria, jako jsou náklady životního cyklu, životnost, energetická náročnost provozu a možnost oprav senzorických řešení, pročez vypořádává argumentaci navrhovatele ve stejné míře obecnosti.
186. Nad rámec shora uvedeného Úřad dodává, že v návrhu uvedená konkrétní kritéria (náklady životního cyklu, životnost, energetickou náročnost provozu a možnosti oprav senzorických řešení), jež dle navrhovatele mohl zadavatel ve vztahu k dodržení zásad stanovených v § 6 odst. 4 zákona zvolit, jsou možnými přístupy, jimiž se bezpochyby lze inspirovat, avšak nejsou z hlediska zákona vymahatelné jakožto povinnost zadavatele. Úřad k tomuto dodává, že

i ze samotné definice pojmů sociálně a environmentálně odpovědného zadávání a inovace [srov. § 28 odst. 1 písm. p) až r) zákona] vyplývá značná rozmanitost možných přístupů ve vztahu k dodržování těchto zásad. Výše uvedené lze zjednodušeně shrnout tak, že bezesporu jsou možné i přístupy, kdy se předmětné zásady promítnou do zadávacích podmínek jinak, avšak nelze postup zadavatele, který šetřené základní zásady v zadávacích podmínkách reflektuje, byť ne ve zcela shodné formě, jakou uvádí navrhovatel, označit za nezákonný.

187. Úřad z výše uvedeného nabytí přesvědčení, že způsob promítnutí zásad podle § 6 odst. 4 zákona do zadávacího řízení, jaký zadavatel zvolil, nelze shledat jako nedostatečný či rozporný se zákonem. Zadavatel vymezil své požadavky ve vztahu k zajištění těchto zásad, přičemž fakticky uplatnil tyto zásady již ve fázi stanovení zadávacích podmínek, kdy povinnost jejich dodržení se přeneseně promítá i do samotného výběru dodavatele poptávaného plnění, stejně jako do hodnocení nabídek, neboť všichni potenciální dodavatelé museli nutně předmětné požadavky zadavatele promítnout i při tvorbě své nabídky, tedy i při stanovení výše své nabídkové ceny, jež je v šetřeném případě hlavním kritériem hodnocení.
188. Úřad tedy s ohledem na vše výše uvedené uzavírá, že v nyní šetřeném případě, kdy zjevně byly v rámci zadávacího řízení zohledněny zásady stanovené § 6 odst. 4 zákona, resp. bylo konkrétními zadávacími podmínkami mířeno na dodržování těchto zásad ze strany dodavatelů, neshledal, že by zadavatel smyslu dotčeného zákonného ustanovení nedostál.

Závěr

189. Ve světle všech shora uvedených skutečností (viz body 146. až 188. odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad uzavírá, že neshledal v postupu zadavatele v intencích v návrhu namítaných skutečností důvody pro uložení nápravného opatření, proto podle § 265 písm. a) zákona rozhodl o zamítnutí návrhu tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Rozklad proti výroku I. tohoto rozhodnutí nemá podle § 76 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odkladný účinek. Včas podaný rozklad proti výroku II. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

1. Operátor ICT, a.s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha – Holešovice
2. JUDr. Petr Šťovíček, Ph.D., Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha – Malá Strana

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy